

Γέροντας Νίκων ο Νεοσκητιώτης - Святогорец Никон

Ο Διάβολος στο μυαλό - Дьявол в нашем уме

<http://www.youtube.com/watch?v=5i7wc5YsH4s> - аудио на греческом языке.

<p>Οι άνθρωποι σκέπτονται περισσότερο από όσο αναπνέουν. Σε μια αναπνοή μπορούμε να κάνουμε χίλιες σκέψεις, και αυτό είναι κάτι που δεν το σκεπτόμαστε. Δε σκεπτόμαστε ότι οι σκέψεις που κάνουμε σχηματίζουν τον χαρακτήρα μας, διαμορφώνουν την προσωπικότητά μας, οι σκέψεις που κάνουμε μας δίνουν την ταυτότητά μας και παρουσιάζουν αυτό που είμαστε, σε τέτοιο σημείο που ένας Αμερικανός φιλόσοφος λέει: “είστε αυτό που σκέπτεστε”.</p> <p>Ολόκληρη η ζωή μας είναι αποτέλεσμα των σκέψεών μας, μπορούμε με τις σκέψεις μας για παράδειγμα να αλλάξουμε το μέλλον μας, το μέλλον μας δεν είναι δεδομένο, δεν υπάρχει γραφτό, δεν υπάρχει κισμέτ, εμείς θα αποφασίσουμε ποιο θα είναι το μέλλον μας.</p> <p>Με τις σκέψεις μας μπορούμε να κάνουμε και τον Θεό να αλλάξει το μέλλον που είχε κατά νου Του για μας.</p> <p>Όσο απίστευτο και να ακούγεται αυτό, όσο εξωφρενικό και να ακούγεται, είναι η ίδια η διδασκαλία της Αγίας Γραφής.</p> <p>Το βλέπουμε για παράδειγμα στην ιστορία του Ιωνά και της Νινευί.</p> <p>Μια πόλη μεγάλη αμάρτησε, ο Θεός αποφασίζει να καταστρέψει τον λαό αυτό. “Νινευί καταστραφήσεται”.</p> <p>Πήρε μία απόφαση, αυτό θα είναι το μέλλον της Νινευί. Πηγαίνει ο Ιωνάς κηρύσσει μετάνοια και μετανοούν οι Νινευίτες κι αλλάζει και ο Θεός την γνώμη Του.</p> <p>“Και μετενόησεν ο Θεός” λέει επί λέξη η Αγία Γραφή και όλος ο κόσμος σώθηκε.</p> <p>Τι μπορεί να κάνει μια αλλαγή στις σκέψεις μας, πώς προετοιμάζει το μέλλον μας.</p> <p>Να κάνουμε μία διάκριση: Άλλο είναι η σκέψη, άλλο είναι ο λογισμός. Πολλές φορές ταυτίζονται λέμε μου 'ρθε μια σκέψη έχω έναν λογισμό.</p> <p>Το ίδιο είναι, αλλά στην κυριολεξία ο λογισμός είναι η σκέψη που επιμένει, όχι μια σκέψη που</p>	<p>Люди больше думают, чем дышат. Пока мы набираем воздух, могут появиться тысячи мыслей, но мы не задумываемся об этом. Не отдаем себе отчета, что наши мысли формируют наш характер, облик нашей личности, создают нашу идентичность и являются тем, что мы есть, до такой степени, что один американский философ сказал: “Вы – то, что вы думаете”.</p> <p>Вся наша жизнь – результат наших мыслей. С их помощью, например, мы можем изменить наше будущее. Оно ведь не является данностью, нигде не записано – мы решаем, каким оно будет.</p> <p>Нашими мыслями мы можем даже заставить Бога изменить Свое решение о нашем будущем.</p> <p>Как бы невероятно и сумасбродно это ни звучало, таково учение Священного Писания.</p> <p>Видим это, например, в истории пророка Ионы и Ниневии.</p> <p>Большой город погряз в грехе и Бог решил уничтожить его народ: ”Ниневия будет разрушена”.</p> <p>Он принял такое решение и это должно было стать будущим Ниневии. Но пророк Иона начал проповедовать покаяние, жители Ниневии покаяться и Бог изменил Свое решение.</p> <p>“И Бог раскаялся” – говорится буквально в Священном Писании. И все люди спаслись.</p> <p>Вот что может сделать перемена в наших мыслях!</p> <p>Но давайте делать разницу: мысль одно, а помысел – другое. Часто их отождествляют. Говорят – пришла мне одна мысль, имею помысел.</p> <p>Они как будто одно и то же, но помысел – это настоящая мысль, не мимоходная.</p>
--	--

<p>πέρασε απλώς και έφυγε.</p> <p>Είναι μια σκέψη που έρχεται, ξανάρχεται, μας ενοχλεί, επιμένει, αυτή την σκέψη την λέμε λογισμό.</p> <p>Και είναι φοβερή η δύναμή τους αυτών των λογισμών, αυτών των σκέψεων, όχι μόνο στη ζωή μας στο παρόν ή στο μέλλον, αλλά ακόμη και στο σώμα μας. Για παράδειγμα πώς μπορεί μια σκέψη να επηρεάσει το σώμα μας:</p> <p>Μια σκέψη, ήμουν σε ένα μοναστήρι, ένας πατέρας δεν μπορούσε με τίποτα να φάει ταχίνι, του άρεσε όμως ο χαλβάς. Και έτρωγε και ξετρελαινόταν.</p> <p>Και ένας άλλος απόρησε και λέει: “καλά πώς γίνεται εσένα που δε σου αρέσει το ταχίνι να σου αρέσει ο χαλβάς”;</p> <p>Και λέει ο πατέρας αυτός: “Γιατί, τι σχέση έχει ο χαλβάς με το ταχίνι;”</p> <p>“Μα ο χαλβάς από το ταχίνι φιάχνεται!”</p> <p>Μόλις το άκουσε αυτό, άρχισε να κάνει εμετό. Πώς η σκέψη επέδρασε στο σώμα!</p> <p>Είναι ένας ψυχίατρος στην Αθήνα, πολύ καλός, πνευματικοπαίδι ενός πολύ γνωστού αρχιμανδίτου, ο οποίος είχε μία κυρία με ένα τρομερό ψυχολογικό πρόβλημα.</p> <p>Χάριν εκείνης φέρνει κάτι δύσκολα χάπια, σπάνια, πανάκριβα από την Ολλανδία, της το εξήγησε: “Πρόσεξέ τα, εφάρμοσε ακριβώς αυτά που θα σου πω. Δεν είναι εύκολο να ξαναβρούμε, δεν είναι θέμα χρημάτων, δεν είναι εύκολο να ξαναβρούμε, θα τα πάρεις έτσι κι έτσι κι έτσι.”</p> <p>Εκείνη τον ευχαρίστησε συγκινημένη από την αγάπη του ιατρού που ενδιαφέρθηκε για εκείνη τόσο πολύ, ειδικά για την περίπτωση της, πήρε τα χάπια ακριβώς όπως της είπε ο γιατρός, και έγινε καλά. Έγινε καλά και δόξασε και τον Θεό και πήγε να ευχαριστήσει και τον γιατρό γιατί η ασθένεια αυτή την βασάνιζε πάνω από 10 χρόνια, και χάρις σε αυτά τα χάπια έγινε καλά.</p> <p>Ποιο είναι το θέμα; Ότι αυτά τα χάπια ήταν απλές καραμέλες. Δεν ήταν χάπια, βλέπετε τι κάνει η σκέψη;</p> <p>Βλέπετε πόσο επιδρά στο σώμα η σκέψη; Το ατύχημα είναι ότι δεν επιδρά πάντα θετικά σαν την περίπτωση αυτήν.</p> <p>Να σας πω ένα άλλο περιστατικό, πέρα για πέρα εξωφρενικό και πέρα για πέρα αληθινό, μετά αν</p>	<p>Это мысль, которая приходит, уходит, возвращается, беспокоит нас. Это мы называем помыслом.</p> <p>Сила этих помыслов очень влияет не только на нашу настоящую и будущую жизнь, но и на наше тело.</p> <p>Я был в одном монастыре, где один отец ни в какую не ел кунжутное масло, но халва ему нравилась. Он ел ее с большим удовольствием.</p> <p>Другой отец сказал ему: – Как это ты не переносишь кунжутное масло, а любишь халву? – А какая связь между халвой и кунжутным маслом? – Да ведь халва делается из кунжутного масла!</p> <p>Услышав это, любителя халвы стошнило. Вот как мысль воздействует на тело!</p> <p>Один очень хороший психиатр в Афинах, духовное чадо известного архимандрита, лечил одну даму со страшными психологическими проблемами.</p> <p>Он достал ей какие-то редкие, дорогие и дефицитные лекарства из Голландии. И объяснял ей: “Будь осторожна. Принимай точно по моей схеме эти таблетки. Вопрос не в деньгах, их просто трудно найти”.</p> <p>Она была ему благодарна за его участливое отношение и заботу. Принимала таблетки точно по его указаниям, выздоровела, прославилась Богу и стала благодарить врача, который ее вылечил, потому что болезнь мучила ее целых 10 лет.</p> <p>Но в чем было дело? А дело было в том, что эти таблетки были... обычными конфетами. Понимаете, что может сделать мысль?</p> <p>Видите, как мысль воздействует на тело? К сожалению, не всегда положительно, как в этом случае.</p> <p>Расскажу и о другом невероятном, но истинном случае. Могу даже называть имя врача,</p>
--	--

<p>θέλετε να σας πω και το όνομα του γιατρού. Λέει ο γιατρός:</p> <p>Κάποιος συγγενής μου πήγε σε μία κρυσταλλοσκόπο, η οποία του είπε ότι η καρδιά του έχει πρόβλημα, και θα πέθαινε στην επόμενη πανσέληνο.</p> <p>Ο συγγενής μου ήταν ευτυχισμένος, υγιής, γεμάτος ζωντάνια. Αλλά είχε μεγάλη εμπιστοσύνη σε αυτή την κρυσταλλοσκόπο η οποία είχε μεγάλη φήμη. Έβλεπε ένα κρύσταλλο και έλεγε τι επρόκειτο να συμβεί στον κάθε άνθρωπο. Και πολλά από αυτά βγαίνανε αληθινά κι είχε κερδίσει την εμπιστοσύνη του. Η τελευταία τώρα του έκανε μία τελευταία υποβολή και εκείνος δέχθηκε τον λογισμό.</p> <p>Τρομοκρατήθηκε και το μυαλό του κόλλησε σε μία σκέψη ότι πρόκειται να πεθάνει κατά την επόμενη Πανσέληνο, άρχισε μάλιστα λέει να μιλά σε όλους, ετοίμασε τα κληρονομικά του, έκανε και την διαθήκη του κι η φοβερή αυτή υποβολή πραγματοποιήθηκε επειδή την πίστεψε απόλυτα. Πέθανε, πέθανε χωρίς να έχει τίποτα!</p> <p>Αυτή είναι η δύναμη των λογισμών και για το καλό και για το κακό.</p> <p>Οι λογισμοί είναι τριών ειδών να τους ξεχωρίσουμε: Είναι οι λογισμοί οι δικοί μας, οι σκέψεις οι δικές μας, αυτές που κάνει το ανθρώπινο μυαλό.</p> <p>Είναι οι λογισμοί, οι σκέψεις που μας φέρνει ο διάβολος. Λέμε για παράδειγμα: “Μου 'ρθε μια σκέψη” Δεν φαντάζεται κανείς πόσο κυριολεκτεί πολλές φορές όταν λέει αυτή την φράση.</p> <p>Πραγματικά σου 'ρθε, πραγματικά κάποιος στην έφερε. Ο διάβολος είναι πνεύμα και σαν πνεύμα που είναι, μπορεί και ακουμπάει μέσα στο μυαλό μας σκέψεις.</p> <p>Είναι λοιπόν σκέψεις δικές μας που μπορούμε και τις κάνουμε εμείς, σκέψεις που τις κάνει ο διάβολος, και σκέψεις - λογισμοί που τους στέλνει ο καλός Θεός.</p> <p>Πώς θα μπορέσουμε τώρα να τους ξεχωρίσουμε, ώστε να μπορούμε να ασχοληθούμε με τις δικές μας σκέψεις και τις σκέψεις που μας στέλνει ο Θεός και να απορρίψουμε τις σκέψεις που μας στέλνει ο διάβολος;</p>	<p>который поведал мне следующее:</p> <p>”Один мой родственник пошел к женщине, которая гадала на кристаллах. Эта женщина пользовалась большой известностью, так как многим предсказывала события, которые впоследствии сбывались. Она сказала ему, что у него проблемы с сердцем и в следующее полнолуние он умрет. Мой родственник был здоровым, счастливым и жизнерадостным человеком. И все же он сильно доверял этой женщине, пользовавшейся большой славой. Он принял ее внушение, ужаснулся.</p> <p>Эта мысль засела в его мозгу. Он рассказал об этом другим людям, распорядился наследством, написал завещание. И это страшное внушение осуществилось, так как он полностью поверил ему. Он умер, будучи совсем здоровым”.</p> <p>Такова сила помыслов и в хорошем, и в дурном.</p> <p>Есть три вида помыслов.</p> <p>Первые – наши собственные помыслы, наши собственные мысли, те, которые производит человеческий мозг. Вторые помыслы – те, которые посылает нам диавол. Мы говорим “пришла в голову одна мысль”, но не представляем, насколько буквально верно это во многих случаях.</p> <p>Действительно, мысль пришла, действительно, кто-то ее привел. Диавол – это дух, и как дух может сеять мысли в нашей голове.</p> <p>Так что есть наши собственные мысли, которые мы сами создаем, есть мысли, которые нам внушил диавол, и мысли, которые нам посылает благой Бог.</p> <p>Как же различать их, чтобы заниматься только нашими мыслями и теми, которые посылает нам Бог, и отвергать мысли диавола?</p>
---	--

<p>Πώς θα κάνουμε αυτή τη διάκριση στους συλλογισμούς; Είναι πολύ απλό, δε μπορούμε να την κάνουμε, με τίποτα δε μπορούμε να ξεχωρίσουμε ποιες είναι οι σκέψεις οι δικές μας, ποιές είναι του Θεού και ποιές είναι από τον διάβολο.</p> <p>Χρειάζεται μεγάλη εξάσκηση, χρειάζεται μεγάλος αγώνας, οι Πατέρες της εκκλησίας λένε ότι το χάρισμα της διακρίσεως των λογισμών είναι η μεγαλύτερη αρετή.</p> <p>Τότε λοιπόν πώς θα δεχθούμε τους λογισμούς του Θεού για να ζήσουμε και πώς θα απορρίψουμε τους λογισμούς τους κακούς τους δικούς μας ή του διαβόλου για να μη χαθούμε; Γενικά δεχόμαστε τους καλούς λογισμούς και απορρίπτουμε τους κακούς.</p> <p>Φαίνεται απλό, δεν είναι. Διότι αμέσως προκύπτουν δύο προβλήματα:</p> <p>Πρώτον, πώς αντιμετωπίζεται και απορρίπτεται ένας κακός λογισμός, και Δεύτερον όταν έναν καλό λογισμό μας τον φέρνει ο διάβολος; Πώς θα ξέρουμε ότι είναι από τον διάβολο για να τον απορρίψουμε;</p> <p>Γιατί όλοι ξέρουμε, πέρασε ο καιρός που ο διάβολος ερχότανε με κέρατα και ουρά, τώρα έχει μεταλλαχθεί, ξέρει να μεταμφιέζεται, έρχεται σαν μία ωραία ιδέα, σαν ένας άνθρωπος με χαρίσματα, σαν πολιτικός με ευλωτία, σαν ένας εκκλησιαστικός που θα σε συναρπάσει με τις ομιλίες του.</p> <p>Πώς θα καταλάβουμε ότι πίσω του σε μια τέτοια περίπτωση βρίσκεται ο διάβολος. Όταν ο λογισμός είναι κακός εντάξει τον απορρίπτουμε, όταν όμως έρχεται έτσι σαν καλή σκέψη; Και είναι από τον διάβολο;</p> <p>Τι θα κάνουμε; Γιατί λέει και η Αγία Γραφή: (έστιν οδός, ή δοκεί παρά ανθρώποις ορθή είναι, τα δε τελευταία αυτής έρχεται εις πυθμένα άδου) “ Εστίν οδαί έτι δοκούσαι αγαθαί τα δε έσχατα αυτών εις πυθμένα Άδου”.</p> <p>Φαίνονται δρόμοι που τους ξεκινάς και είναι ωραίο και καλό και στο τέλος σε περιμένει ο θάνατος.</p> <p>Πώς θα το καταλάβουμε αυτό ώστε να μην ξεκινήσουμε αυτόν τον καλό δρόμο, που θα μας οδηγήσει στον θάνατο; Για το πρώτο, πώς θα αντιμετωπίσουμε και θα απορρίψουμε έναν κακό λογισμό, θα σας δώσω ένα μικρό σχέδιο, ένα σχέδιο εξέλιξης του λογισμού, που είναι απλό για</p>	<p>Как разграничить эти помыслы? Нельзя это сделать. Мы никоим образом не можем отличить, какие мысли наши, какие посланы нам Богом и какие – диаволом.</p> <p>Нужны упражнения, нужна большая борьба. Отцы Церкви говорят, что благодатный дар различения помыслов является величайшей добродетелью.</p> <p>В таком случае, как же принять Божьи помыслы, чтобы жить, и отбросить злые, чтобы не погубить себя? В принципе нужно принимать добрые помыслы и отбрасывать злые.</p> <p>Как будто просто, но это не совсем так, потому что сразу появляются две проблемы.</p> <p>Во-первых, как встречать и отбрасывать злые помыслы, и, во-вторых, если диавол посылает “благой” помысел, то как узнать, что он от диавола?</p> <p>Все мы знаем, что время, когда диавол появлялся с рогами, прошло. Сейчас он эволюционировал, умеет прикрываться, появляется в обличье харизматического человека, убедительного политика, церковного человека, который привлекает своими проповедями.</p> <p>Как же понять в каких случаях, что позади скрывается диавол? Когда помысел дурной, мы его отвергаем, но когда приходит “хорошая” мысль, как понять, что она от диавола?</p> <p>Что делать? И в Священном Писании говорится: ”Есть пути, которые кажутся человеку прямыми, но конец их путь к смерти” (Притч. 16:25)</p> <p>Есть дороги, по которым идешь и тебе хорошо, но в конце тебя ожидает смерть.</p> <p>Как понять это, чтобы не пойти по этому “хорошему” пути, который приведет нас к смерти? Рассмотрим вкратце развитие дурного помысла. Оно очень просто.</p>
--	---

<p>να μπορείτε να το θυμάστε.</p> <p>Ο κάθε λογισμός έχει μία εξέλιξη. Για παράδειγμα, περνάμε έξω από ένα πορνείο, ή βλέπουμε ένα πορτοφόλι, μας έρχεται ο λογισμός, έμπα ή παρ' το.</p> <p>Αυτό το στάδιο της σκέψης του λογισμού λέγεται προσβολή. Μας προσβάλει, επιτίθεται, μας χτυπάει.</p> <p>Εσύ την απορρίπτεις την σκέψη, λες: όχι δεν θα μπω. Δε θα το βάλω στην τσέπη μου το πορτοφόλι που βρήκα. Ο λογισμός ξανά επιμένει, έμπα να δεις πώς είναι, μπορεί να 'ναι καμιά καλή. Το πορτοφόλι φαίνεται φουσκωμένο, δε θα έχασε και πολλά αυτός που το έχασε. Φαίνεται να τα 'χει.</p> <p>Ξαναδιώχνεις το λογισμό, θα πεις: όχι. Ξανάρχεται ο λογισμός. Το πρώτο ήταν η προσβολή.</p> <p>Δεν έχουμε ενώπιον του Θεού ευθύνη για αυτή την άσχημη σκέψη όσο αμαρτωλή και να είναι για αυτόν τον άσχημο λογισμό. Ενώπιον του Θεού είμαστε αθώοι.</p> <p>Μετά ο λογισμός έρχεται - τον διώχνουμε, έρχεται - τον διώχνουμε.</p> <p>Το δεύτερο στάδιο, είναι η πάλη. Παλεύουμε με τον λογισμό, για το πρώτο δεν είμαστε υπεύθυνοι για την προσβολή, για την πάλη όχι μόνο δεν είμαστε υπεύθυνοι αλλά θα στεφανωθούμε από τον Θεό.</p> <p>Θα πάρουμε μισθό από τον Θεό, επειδή παλεύουμε διώχνουμε τον λογισμό, κάτι που πολλές φορές είναι επώδυνο για μάς, γιατί θέλουμε να κάνουμε αυτό που μας σπρώχνει η επιθυμία μας και μας τραβάει ο λογισμός και εμείς για την αγάπη του Χριστού δεν θα το κάνουμε.</p> <p>Θα 'χουμε μισθό από το Θεό. Από αυτή την πάλη θα σωθούμε.</p> <p>Εάν τώρα αρχίσουμε μέσα στο μυαλό μας να το συζητάμε και να λέμε:</p> <p>Εντάξει θα μπω, να την δω μπορεί να 'ναι καμιά καλή, δε θα κάνω τίποτα να δω απλώς πώς είναι και θα βγω, ή θα πάρω το πορτοφόλι και θα κάνω και καμιά ελεημοσύνη, πολλά έχει μέσα, θα κρατήσω κάτι λίγα, θα κάνω και ένα καλό.</p> <p>Προσέξτε από αυτό το στάδιο και μετά αρχίζει η ενοχή μας.</p> <p>Δεν είμαστε ακόμα ένοχοι, αρχίζει η ενοχή, λέγεται</p>	<p>Καждый помысел имеет определенное развитие. Например, мы проходим мимо публичного дома и приходит мысль: “Войду-ка я внутрь”. Или видим кошелек и думаем: “Возьму его”.</p> <p>Эта стадия мысли, помысла называется прилогом. Он нападает на нас, атакует нас.</p> <p>Ты отбрасываешь эту мысль, говоришь “Нет, не войду”, или “Не возьму чужой кошелек”.</p> <p>Помысел опять настаивает: “Войди, посмотри, может быть там будет какая-нибудь красotka”, “Кошелек выглядит раздутым, наверное в нем много денег”.</p> <p>Снова прогоняешь эти мысли, говоришь “Нет”, но помысел возвращается. Это прилог.</p> <p>Перед Богом мы не несем ответственности за эти дурные помыслы. Перед Богом мы невинны.</p> <p>Помысел приходит, мы его прогоняем, он опять приходит – мы снова его прогоняем.</p> <p>Вторая стадия – борьба. Боремся с помыслом. За прилог мы не отвечаем, за борьбу не только не отвечаем, но и будем увенчаны за нее Богом.</p> <p>Получим вознаграждение от Бога, так как боремся, прогоняем помысел. Это часто болезненно для нас, потому что нам хочется сделать то, к чему нас подталкивает наше желание, но из-за любви к Христу не делаем этого.</p> <p>Мы получим награду от Бога. Через эту борьбу мы спасемся.</p> <p>Но если мысленно начнем обсуждать этот помысел и говорить:</p> <p>“Ладно, войду, посмотрю, может быть увижу какую-нибудь красotka. Ничего делать не буду, просто посмотрю и выйду”. Или: “Возьму кошелек и подам милостыню. Денег внутри достаточно, сделаю добро и себе оставлю”. Это стадия называется сочетанием.</p> <p>Внимание! Отсюда начинается наше провинение.</p> <p>Греха еще нет, просто начинается провинение –</p>
---	---

<p>συνδυασμός, προσπαθούμε να μπαλώσουμε τα πράγματα, προσπαθούμε να δικαιολογήσουμε τα πράγματα, από εκεί αρχίζει η ενοχή μας.</p> <p>Η αρχή, από την στιγμή που θα πούμε:</p> <p>“Θα μπω”, από την στιγμή που θα πούμε: “Το πήρα και το έβαλα στην τσέπη”, τελείωσε η ιστορία. Ενώπιον του Θεού είμαστε ένοχοι.</p> <p>Δεν έχει σημασία αν δεν μπορούμε μέσα αν μπορούμε ή αν θα το πάρουμε ή όχι. Αυτό πια εξαρτάται από εξωτερικούς παράγοντες. Μπορεί να περάσει κάποιος, να μας δει, μας βλέπει, να ντραπούμε και να φύγουμε. Να μη μπορούμε στο πορνείο.</p> <p>Δεν έχει σημασία, το κακό μέσα στο μυαλό μας έχει γίνει. Αυτά είναι τα τέσσερα στάδια του λογισμού, η προσβολή, η πάλη, ο συνδυασμός και η συγκατάθεση.</p> <p>Από την συγκατάθεση ξεκινάνε όλα, δεν υπάρχει κακό που κάνετε, που κάνουμε, εάν δεν έχουμε συμφωνήσει πρώτα μέσα στο μυαλό μας να το κάνουμε, αν δεν έχουμε συγκατατεθεί να το κάνουμε.</p> <p>Λίγα είναι τα κακά, λίγα είναι τα εγκλήματα, λίγες είναι οι αμαρτίες που κάνουμε από απροσεξία επειδή ήμασταν αφηρημένοι, επειδή μας βρήκε ο διάβολος απρόσεκτους.</p> <p>Τις περισσότερες φορές έχουμε συμφωνήσει μέσα μας να κάνουμε το κακό και το κάνουμε.</p> <p>Εάν λοιπόν δεν γίνει μέσα μας το κακό δε θα γίνει ποτέ ούτε έξω μας.</p> <p>Αυτό εννοούσε ο Χριστός όταν έλεγε, ότι όποιος δει γυναίκα και “επιθυμήσει αυτήν, ήδη εμοίχευσε αυτήν εν τη καρδίαν του”.</p> <p>Γι αυτό λέει στη Γραφή το Πνεύμα του Θεού: “ο μισών τον αδελφόν αυτού, ανθρωποκτόνος εστί” αυτός που μισεί τον αδελφό του τον έχει σκοτώσει μέσα του. Θα κριθεί σα δολοφόνος, και μιλάνε οι πατέρες της εκκλησίας περί του φθόνου του δυνάμει φόνου.</p> <p>Όταν φθονείς κάποιον, όταν ζηλεύεις κάποιον, ήδη μέσα σου τον έχεις σκοτώσει, είναι εν δυνάμει φόνος.</p> <p>Γι αυτό επέμενε ο Χριστός, καθαρίστε πρώτα το</p>	<p>мы пытаемся оправдать ситуацию.</p> <p>Началом греха станет тот миг, когда мы скажем: – Войду! Миг, когда скажем: – Возьму кошелек и положу себе в карман. История закончилась. Мы виноваты перед Богом.</p> <p>Неважно, войдем ли мы в самом деле в публичный дом или возьмем кошелек. Это уже зависит от внешних факторов. Может быть, кто-то нас увидит, нам станет стыдно и мы не войдем туда.</p> <p>Это неважно – зло поселилось в нашем уме. Это четыре стадии развития помысла – прилог, борьба, сочетание и согласие.</p> <p>Все дело в согласии. Нет такого зла, на которое бы мы предварительно не согласились.</p> <p>Очень мало злых поступков, преступлений, грехов, которые мы совершаем по невниманию, по рассеянности, поскольку диавол нашел нас в момент, когда мы невнимательны.</p> <p>В большинстве случаев мы внутренне согласились на зло.</p> <p>Поэтому, пока зло не совершится в нас, оно никогда не выйдет из нас наружу.</p> <p>Это имел в виду Христос, когда сказал, что “каждый, кто посмотрел на женщину с желанием, уже прелюбодействовал с ней в своем сердце”.</p> <p>Поэтому Дух Божий говорит в Писании: ”Всякий, ненавидящий брата своего, есть человекоубийца” (Ин. 3:15). Тот, кто ненавидит своего брата, убивает его в своем сердце. Он будет судим как убийца. И отцы Церкви говорят об убийственной силе ненависти.</p> <p>Когда ненавидишь кого-то, когда завидуешь кому-то, ты в себе уже его убиваешь. Это потенциальное убийство.</p> <p>Поэтому Христос говорит, что надо сперва</p>
--	---

<p>μέσα του ποτηριού και θα 'ναι καθαρό και το απέξω.</p> <p>Διαφορετικά όσο καλοί και να φαινόμαστε απέξω λέει, θα 'σαστε σα τους τάφους, που λάμπουνε, αστράφτουν από τα μάρμαρα απ' έξω και από μέσα είναι σκουλήκια κόκκαλα και αράχνες.</p> <p>Γι αυτό δίνουμε τόση μεγάλη σημασία στους λογισμούς. Είπαμε τα στάδια του λογισμού, είναι τέσσερα.</p> <p>Θα πούμε και τέσσερις τρόπους αντιμετώπισης.</p> <p>Αυτά όλα μπορεί να διανθιστούνε και να διακλαδωθούνε. Μένουμε απλώς σε ένα σκελετό και αυτά που λέμε είναι εντελώς τηλεγραφικά. Απλώς ένα σχεδιάγραμμα για να μπορούμε να το θυμόμαστε, πώς θα αντιμετωπίσουμε τον λογισμό.</p> <p>Τον αποκρούουμε μιας εξ αρχής. Να μην αφήνουμε ευκαιρία να πιάσει ρίζα μέσα μας.</p> <p>Μόλις μας έλθει ο λογισμός τον διώχνουμε αμέσως όταν φαίνεται ότι είναι κακός. Όταν ξέρεις ότι είναι κακός, διώχτον αμέσως. Πριν δυναμώσει μέσα σου.</p> <p>Είναι σαν να ξέρεις ότι έρχεται τώρα κάποιος δολοφόνος να σε σκοτώσει και χτυπά την εξώπορτα του κήπου, την εξώπορτα του σπιτιού.</p> <p>Εάν δεν του ανοίξεις, είναι πολύ μακριά. Είσαι ασφαλισμένος. Αν τον αφήσεις να περάσει την εξώπορτα και αρχίσει να χτυπά την πόρτα του σπιτιού, έχει πλησιάσει πιο πολύ.</p> <p>Τώρα για να τον διώξεις πρέπει να τον βγάλεις και από την αυλή. Αν του ανοίξεις και την πόρτα κι ανέβει επάνω κι αρχίσει να χτυπά την πόρτα του δωματίου που είσαι, από κει και μετά είναι ακόμα πιο δύσκολο να τον βγάλεις έξω. Αν του ανοίξεις και την πόρτα και αρχίσεις να παλεύεις ακόμα πιο δύσκολο.</p> <p>Το ίδιο γίνεται και με μια αρρώστια. Σού λέει ο γιατρός: Είσαι στην αρχή της αρρώστιας σου, πάρε αυτά τα χάπια, μια μικρή θεραπεία”.</p> <p>Κάνεις υπακοή σώζεσαι. Δεν κάνεις; Χειροτερεύεις, θα χρειαστείς περισσότερα χάπια, περισσότερη αντιβίωση περισσότερη θεραπεία. Δε θα την κάνεις και αυτή; Θα φτάσεις στην εγχείρηση.</p> <p>Δεν ξέρεις αν θα ζήσεις στο τέλος. Γι' αυτό μιας εξ αρχής όταν ξέρουμε ότι κάτι είναι κακό δεν έχουμε</p>	<p>помыть чашу изнутри, чтобы она была чиста и снаружи.</p> <p>В противном случае, говорит Он, вы будете как могилы, которые снаружи блестят от мрамора, а внутри – черви, кости и паутина.</p> <p>Поэтому мы придаем такое значение помыслам. Мы описали четыре стадии помысла.</p> <p>Поговорим и о четырех способах отразить его.</p> <p>Их можно развить и систематизировать.</p> <p>Один простой способ – отбросить его еще в самом начале. Мы не должны оставить его, чтобы он пустил в нас корни.</p> <p>Как только появляется помысел, мы сразу же его прогоняем, если видно, что он дурной.</p> <p>Вот, скажем, ты знаешь, что к тебе пришел убийца, чтобы погубить тебя, и стучит в садовую дверь.</p> <p>Если ты ему не откроешь, ты в безопасности, он далеко. Если же оставишь его пройти через садовую дверь и он начнет стучать в двери дома, значит он приблизился к тебе.</p> <p>Теперь, чтобы его прогнать, тебе уже нужно будет выгнать его со двора. Если же откроешь ему дверь дома, он поднимется вверх и начнет стучать в дверь комнаты, где ты находишься. И будет гораздо труднее вытолкнуть его наружу. Если же откроешь ему и дверь комнаты и начнешь бороться с ним, то будет еще труднее.</p> <p>То же и с болезнью. Врач тебе говорит: – Твоя болезнь в начальной стадии. Возьми вот эти таблетки. Необходимо небольшое лечение!</p> <p>Если проявишь терпение, вылечишься. Не проявишь – болезнь разовьется, надо будет принимать больше таблеток, больше антибиотиков. Не сделаешь и этого? Дойдешь до операции.</p> <p>Неизвестно, останешься ли жив. Поэтому немедленно, с самого начала нужно прогонять</p>
---	--

<p>δικαιολογία, το διώχνουμε αμέσως.</p> <p>Δεν σκεπτόμαστε άσχημα, δεν δεχόμαστε κακούς συλλογισμούς, κακές σκέψεις.</p> <p>Ναι, αλλά το θέμα είναι, πώς θα γίνει;</p> <p>Κοιτάζετε, θέλει εξάσκηση. Όπως τα μαθαίνουμε όλα, με εξάσκηση, με επιμονή, λίγο λίγο.</p> <p>Να μάθουμε να είμαστε ξύπνιοι να μην είμαστε αφηρημένοι.</p> <p>Μάς μιλάει κάποιος. Τι μας λέει τώρα; Να προσέχουμε! Φεύγει το μυαλό μας; Να το ξαναφέρουμε. Ξεχάστηκε, έχασα κάτι που είπε.</p> <p>Όπου είναι το σώμα μας να είναι και το μυαλό μας. Όχι να' ναι αλλού το σώμα, αλλού εμείς, κι αλλού το μυαλό.</p> <p>Ήταν ένας κομμουνιστής, φανατικός. Του είχανε σκοτώσει οι δεξιοί μάνα, πατέρα, του 'χανε βιάσει την αδελφούλα του 9 χρονών, την εσφάξανε μετά, εσφάξανε τα αδέρφια του... “Το όνειρό μου ήτανε (λέει) να σκοτώσω ένα χωροφύλακα και μετά ας πεθάνω, να μην πεθάνω αν δε σκοτώσω έναν χωροφύλακα, έναν αστυνόμο”.</p> <p>Τρεπτά τα ανθρώπινα, άλλαξαν τα πράγματα, γίνεται πιστός χριστιανός. Γίνεται μοναχός, έρχεται στο Άγιον Όρος.</p> <p>Το σώμα, ήρθε, το μυαλό; “Πού ήμασταν σήμερα αγόρι μου;” τονε ρώταγε ο Γέροντάς του. “Αχ, να Γέροντα, ήμασταν με τον Λένιν και την Κρούτσκαγια, την γυναίκα του Λένιν και κηρύσσαμε τα ιδεώδη του κομμουνισμού στο τάδε μέρος”.</p> <p>Γέλαγε ο γέροντας. “Λέγε την ευχή παιδί μου: Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησέ με”, να μαζεύεται το μυαλό.</p> <p>Μετά από μια εβδομάδα: “Πώς πάμε αγόρι μου; πού είναι το μυαλό;” “-Ε, να Γέροντα, είμαστε στην Ελλάδα, διορθώνουμε την Ελλάδα, δεν έπρεπε να γίνουν αυτά, σ' αυτή την σύναξη των αριστερών που έγινε εκεί, έπρεπε να πάρουν άλλες αποφάσεις”.</p> <p>Γέλαγε ο Γέροντας. Μετά από λίγο: “Πώς πάμε αγόρι μου;” “-Α! γέροντα στην Ουρανούπολη έχουμε φτάσει”.</p> <p>“-Πως πάμε αγόρι μου;” “-Α! Γέροντα, η Επιστασία δεν έκανε σωστά που</p>	<p>злой помысел. Если мы знаем, что он злой, то не имеем оправдания. Мы не должны думать о дурных вещах, принимать дурные помыслы и мысли.</p> <p>Да, но остается вопрос, как это сделать.</p> <p>Надо упражняться. Так же, как учимся всему – упражнениями, настойчивостью, шаг за шагом. Надо научиться внимательности, нерассеянности.</p> <p>Кто-то нашептывает нам. Что он сказал нам сейчас? Будем внимательны! Наш ум отвлекается? Вернем его назад!</p> <p>Там, где наше тело, там должен быть и наш ум. Тело не должно быть в одном месте, мы – в другом, а наш ум – в третьем.</p> <p>Был один коммунист, фанатик. Правые убили его мать, отца, изнасиловали его девятилетнюю сестренку, потом зарезали ее и его братьев. Его мечта была убить хотя бы одного жандарма или полицейского, а затем можно и умереть.</p> <p>Человеческие судьбы изменчивы. Он поверил в Бога. Стал монахом и поселился на Святой Горе.</p> <p>Тело-то поселилось, а ум? – Где мы сегодня, сынок? – спрашивал его старец. – Ах, отец, мы были с Лениным и Крупской, и проповедовали идеи коммунизма.</p> <p>Старец смеялся. – Говори молитву, сынок: ”Господи Иисусе Христе, помилуй мя”, чтобы собраться умом. Через неделю: – Что нового, сынок? О чем думаем? – О Греции, отец. В Греции не должны были происходить такие вещи, на этом собрании левых должны были быть приняты другие решения.</p> <p>Старец смеется. Чрез некоторое время: – Как идут дела, сынок? – Дошли до Уранополиса, отец.</p> <p>– Что нового, сынок? – Ах, отец, Еπισтаσία не поступила правильно,</p>
---	---

<p>πήρε αυτή την απόφαση”.</p> <p>Το μυαλό είχε αρχίσει και είχε μπει στο όρος. Τα μοναστήρια έπρεπε να σκεφθούν διαφορετικά, διόρθωνε το Όρος τώρα, τακτοποιούσε τα του Όρους.</p> <p>Μετά από λίγο καιρό: “Πώς πάμε αγόρι μου;” “-Ε! Να, εδώ στην Σκήτη τριγυρνάμε Γέροντα”.</p> <p>Σιγά – σιγά. Δεν μπορούμε να μαζέψουμε ξαφνικά το μυαλό μας, και να είναι στην θέση του.</p> <p>Όταν μια ολόκληρη ζωή το έχουμε μάθει να φεύγει και όταν το αφήνουμε συνέχεια να φεύγει, γίνεται συνήθεια, κι όταν θα 'ρθει η ώρα στην προσευχή, ή όταν θα πρέπει να κάνουμε μια πνευματική εργασία, να χρειαστεί να διαβάσουμε κάτι και να μας μείνουνε αυτά που θα διαβάσουμε, θα πρέπει να τα προσέξουμε.Ε!</p> <p>Δεν συμμαζεύεται αυτή την ώρα το μυαλό όταν όλη την ημέρα γυρνάει και μαζεύει σαβούρα και σκουπίδια.</p> <p>Γι αυτό σιγά - σιγά από το πρωί που ξεκινά, το μυαλό στην θέση του.</p> <p>Πού είμαι; Είμαι εδώ. Τι κάνω; Κάνω αυτή τη δουλειά. Είναι σημαντικό που τραβάς το μυαλό στο εδώ και στο τώρα. Και γίνεται εξάσκηση και γίνεται συνήθεια και τελικά μαθαίνει το μυαλό. Αυτά είναι πράγματα που τα ξέρουμε. Τα ζούμε και ξέρουμε ότι είναι έτσι. Και είναι τόσο απλά που μπορείτε και εσείς να τα διαπιστώσετε ότι είναι έτσι.</p> <p>Ναι αλλά τι θα σκεφτόμαστε; Το μυαλό δε μπορεί να μένει άδειο. Κάτι πρέπει να σκέπτεται. Δε μπορούμε να σκεπτόμαστε τώρα συνέχεια αυτό το φύλο χαρτιού. Κάτι πρέπει να σκεφτόμαστε. Τι θα κάνουμε; Απλούστατα δε θα γεμίζουμε το μυαλό με χίλια δυο.</p> <p>Δε μπορεί το μυαλό να μένει ακίνητο, δε μπορεί να μένει αργό. Θέλει κάτι να σκέπτεται, Υπάρχει μια ινδική παροιμία, για το πώς θα σκεπτόμαστε μόνο καλά:</p> <p>Εάν μέσα σε ένα δωμάτιο βάλεις έναν ελέφαντα, δε χωράει τίποτα άλλο.</p> <p>Υπερβολή αλλά πολύ χαρακτηριστική.</p> <p>Λένε οι πατέρες της εκκλησίας: Μελέτα καλά για να μην μελετήσεις κακά. Σκέψου καλά για να μην</p>	<p>приняв это решение.</p> <p>Его ум уже добрался до Святой Горы. – Монастыри должны жить иначе! – он решал уже тамошние вопросы.</p> <p>Через некоторое время: – Как дела, сынок? – Обходим скит, отец.</p> <p>Мы не можем внезапно вернуть ум на его место. Надо это делать потихоньку.</p> <p>Если мы всю жизнь постоянно позволяем своему уму отвлекаться, это превращается в привычку. Когда приходит пора молитвы или необходимо сделать какое-нибудь духовное усилие, прочитать что-то и усвоить прочитанное, нужно быть внимательным.</p> <p>Ум не может сосредоточиться, если целый день мы собирали щебень и мусор.</p> <p>Поэтому постепенно, еще с утра, нужно держать свой ум на месте.</p> <p>Где я? Здесь. Что делаю? Выполняю эту работу. Важно, что притягиваешь свой ум сюда и в настоящее время. Упражняешься и это становится привычкой.</p> <p>Да, но о чем думать? Ум не может оставаться праздным. Он должен думать. Мы не можем постоянно думать вот об этом листе бумаги. Что делать? Очень просто: не будем заполнять свой ум тысячами вещей.</p> <p>Ум не может оставаться неподвижным, не может быть в покое. Он должен работать. Есть одна индийская поговорка о том, как думать только о хороших вещах:</p> <p>”Если в комнату поместить слона, то не будет места ни для чего другого”.</p> <p>Гипербола, но очень характерная.</p> <p>Церковные отцы говорят: “Исследуй хорошо, чтобы не исследовать плохо”. Думай хорошо,</p>
---	---

<p>σκέπτεσαι κακά. Δες καλά για να μην βλέπεις άσχημα. Άκουγε καλά για να μην ακούς άσχημα.</p> <p>Δε μπορεί το μυαλό να μένει ακίνητο. Θέλει τροφή, δουλεύει. Θα του δώσεις καλά, για να μη μένει χώρος για άσχημα. Αυτός είναι ο δεύτερος τρόπος. Λέει δε μία ευχή στην Θεία Μετάληψη που την διαβάζουμε πριν κοινωνήσουμε:</p> <p>“θαυγον μου δια τών αγαθών λογισμών τα πονηρά διαβούλια”.</p> <p>Δε μπορεί να μείνει το μυαλό ακίνητο.</p> <p>Με αγαθούς λογισμούς θα θάβουμε τους λογισμούς του πονηρού, θα τους πετάμε, δε θα τους αφήνουμε να χωρέσουνε.</p> <p>Ο πρώτος τρόπος ήταν η απόκρουση, μιας εξ αρχής.</p> <p>Ο δεύτερος να μην αφήνουμε χώρο.</p> <p>Ο τρίτος να αποφεύγουμε τις αιτίες που γεννάνε τους συλλογισμούς.</p> <p>Κοιτάξτε, δε μπορούμε να λέμε ότι δε θα σκέπτομαι πορνικά, σαρκικά και από την άλλη μεριά να κοιτάμε τσόντες.</p> <p>Και να χαζεύουμε στα περίπτερα και να κοιτάμε τηλεόραση, σε ώρες που ξέρουμε τι θα δούμε, και μετά να λέμε θα κρατάμε το μυαλό καθαρό.</p> <p>Θα αποφεύγουμε τις αιτίες που γεννάνε τους άσχημους λογισμούς, που μας κυριαρχούνε και εμείς θέλουμε να τους διώξουμε.</p> <p>Δε μπορείς να λες: Δε θα σκέπτομαι άσχημα, θα σκέπτομαι καλά, όταν ακούς άσχημα τραγούδια.</p> <p>Θα κολλήσουν μέσα στο μυαλό σου. Θα αποφεύγεις από τους χώρους που είναι η αιτία του κακού.</p> <p>Λέει κάτι ωραίο η Γραφή στην περίπτωση των Σοδόμων και Γομόρων που είπε ο Θεός στον Λωτ, φύγε από τα Σόδομα και τα Γόμορα. Δε του είπε μόνο “φύγε από τα Σόδομα και τα Γόμορα”. “Μακρυνά! (του λέει), να ανεβείς απάνω στα βουνά! ούτε στα περίχωρα, γιά να σωθείς”.</p> <p>Είχε πάει ένα ναρκομανάκι στον πατέρα Παΐσιο και του λέει: "τι να σου κάνω ρε, είσαι σαν αυτόν που θέλει να κόψει το τσιγάρο και γυρνάς γύρω-γύρω από το</p>	<p>чтобы не думать плохо. Смотри хорошо, чтобы не смотреть плохо. Слушай хорошо, чтобы не слушать плохо.</p> <p>Ум не может оставаться неподвижным. Он ищет пищи, ищет работы. Предоставь ему хорошую пищу, чтобы не осталось место для плохой. В одной из молитв, которую мы читаем перед св. Причастием, говорится:</p> <p>“Похорони через благие помыслы мои лукавые намерения”.</p> <p>Через благие помыслы похороним помыслы лукавого, выбросим их, не оставим внутри себя.</p> <p>Первый способ – резкое отбрасывание дурных помыслов еще с самого начала.</p> <p>Второй – не давать им места.</p> <p>Третий – избегать причин, которые их порождают.</p> <p>Видите ли, мы не можем говорить, что не будем думать о блудных, плотских вещах, а с другой стороны смотреть порнографические фильмы, смотреть телевидение в часы, когда мы знаем, что увидим.</p> <p>Нужно избегать причин, которые порождают дурные помыслы, которые овладевают нами и которые мы хотим прогнать.</p> <p>Не можем говорить, что не имеем дурных помыслов, когда слушаем вульгарные песни.</p> <p>Они прилепляются к нашему уму. Нужно избегать мест, которые являются причиной зла.</p> <p>В Писании рассказывается о Содоме и Гоморре. Бог не просто приказал Лоту уйти из Sodoma и Гоморры. Он сказал ему: “Подальше отсюда! Поднимись высоко в горы! Даже не в окрестности города! Чтобы спастись!”</p> <p>Один наркоман пришел к старцу Паисию. Старец сказал: – Что мне делать с тобой? Ты как тот, кто хочет отказаться от курения, но вертится возле</p>
---	---

<p>περίπτερο", δε θα πάρει μια δε θα πάρει δυό την τρίτη θα πάρει. Θα φεύγεις και από τους τόπους που θα γεννάνε το κακό σε σένα, όχι μόνο να προσέχεις τους λογισμούς.</p> <p>Λένε οι πατέρες, "Φεύγε και σώζου".</p> <p>Όταν ήμουνα φοιτητής ετοιμαζόμασταν να πάμε να δούμε ένα έργο, αισχρό.</p> <p>Λέω σε κάποιον άλλονε. "Θάρθεις;" Μου λέει: "-Ο Χριστός θα πήγαινε;" " -τι είπες;" του λέω. "-Να, όταν θέλω να πάω κάπου, λέω: Θα πήγαινε ο Χριστός εκεί που θέλω να πάω; και βλέπω. Αν η συνειδησή μου θα πήγαινε, πηγαίνω και εγώ".</p> <p>Είχα μείνει κόκκαλο, είχε βρει ένα τρόπο για να αποφεύγει τους τόπους που είχαν τις παγίδες.</p> <p>Είναι απλά τα πράγματα, απλώς θα τα μάθουμε, θα τα θυμόμαστε και θα τα βάλουμε στην πράξη. Αυτός είναι, ο τρίτος τρόπος: Η αποφυγή των αιτιών.</p> <p>Κοιτάζτε τώρα: "Θέλουμε", είναι το πρόβλημα, "αλλά δεν μπορούμε".</p> <p>Θέλουμε να αποκρούουμε αμέσως τον λογισμό, αλλά δεν μπορούμε.</p> <p>Θέλουμε να αποφύγουμε τους τόπους που θα μας οδηγήσουν στις πτώσεις, αλλά δε μπορούμε.</p> <p>Θέλουμε να σκεπτόμαστε καλά για να μη σκεπτόμαστε κακά, αλλά δε μπορούμε.</p> <p>Λέει ο απόστολος Παύλος: "πάντα ισχύω" (όλα τα μπορώ). Πώς τα μπορείς όλα;</p> <p>Το ανθρώπινο μυαλό έχει μια πείρα 100 χρόνων, παραπάνω δεν έχει, γιατί πεθαίνουμε. Ο διάβολος έχει μία πείρα αιώνων.</p> <p>Πώς θα τα βγάλουμε πέρα; πώς μπορεί ο Απόστολος Παύλος; "Πάντα ισχύω, (λέει), εν τω ενδυναμούντι με Χριστώ". Όταν μου δίνει δύναμη ο ίδιος ο Χριστός.</p> <p>Ο ίδιος ο Χριστός είπε: «Άνευ εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν» τίποτα δε μπορούμε να κάνουμε, χωρίς την βοήθεια του Χριστού.</p> <p>Και μόνο που θα ξεκινήσουμε να πάμε στον πνευματικό, κόψαμε τα πόδια του διαβόλου.</p>	<p>павильонов, продающих сигареты. Не купит раз, не купит два, но на третий раз купит. Ты должен сторониться мест, которые порождают зло в тебе, а не только быть внимательным к помыслам.</p> <p>Отцы говорят: "Беги и спасайся!".</p> <p>Когда я был студентом, мы решили пойти посмотреть один неприличный фильм.</p> <p>Я сказал моему другу: – Ты пойдешь? Он ответил: – А Христос бы пошел? – Что ты сказал? – Когда я хочу пойти куда-нибудь, спрашиваю себя – Христос пошел бы туда? Если моя совесть согласится, тогда иду.</p> <p>Я оцепенел. Он нашел способ избегать мест, в которых были западни.</p> <p>Все просто: надо выучить некоторые вещи, запомнить их и применить на деле. Это третий способ: избегать причин.</p> <p>Видите ли, проблема состоит в том, что мы "хотим" и "не можем".</p> <p>Хотим изгнать немедленно злой помысел и не можем.</p> <p>Хотим избегать мест, которые доведут нас до падения, но не можем.</p> <p>Хотим думать о добрых вещах, но не можем.</p> <p>Святой апостол Павел сказал: "Все могу". Как это он мог все?</p> <p>Человеческий ум может обладать столетним опытом, не более, потому что мы умираем. Дьявол обладает тысячелетним опытом.</p> <p>Как же мы справимся? Как справился святой апостол Павел? "Все могу в укрепляющем меня Иисусе Христе" (Фил. 4:13), когда Сам Христос мне дает силы.</p> <p>Сам Христос сказал: "Без Меня не можете делать ничего" (Ин. 15:5). Ничего не можем сделать без Его помощи.</p> <p>В тот миг, когда мы отправляемся к исповеднику, мы уже отсекаем ноги дьявола.</p>
--	---

<p>Διαβάζει ο παπάς συγχωρητική ευχή; Εξαφανίσθηκε. δεν μπορούμε να ταπεινωθούμε στον αέρα. Δεν έχει νόημα η ταπείνωση που κάνουμε μόνοι μας.</p> <p>Σημασία έχει όταν ταπειωνόμαστε ενώπιον κάποιου άλλου για την αγάπη του Χριστού, για να τηρήσουμε την εντολή του Χριστού.</p> <p>Πάνω στην πράξη θα δείτε αν αυτά είναι αλήθεια ή όχι, πάνω στην πράξη, όπως άμα έφτανε τώρα δύο χιλιάδες χρόνια τόσα εκατομμύρια άνθρωποι, μπορείτε να τα διαπιστώσετε και εσείς.</p> <p>Είπαμε προηγουμένως πως πέρασε ο καιρός που ο διάολος ερχότανε με κέρατα και ουρά. Τώρα έρχεται σαν ωραία σκέψη, σαν σωστός λογισμός.</p> <p>Έτσι όπως σας ανέφερα προηγουμένως με την απόκρουση, με το να μην αφήνουμε χώρο, με το να αποφεύγουμε τις αιτίες και με τα μυστήρια της εκκλησίας, γλιτώνουμε από τον λογισμό που φαίνεται ότι είναι, που ξέρουμε ότι είναι κακός.</p> <p>Αλλά όταν έρχεται σαν καλός λογισμός και είναι διάολος; Όταν έρχεται σαν καλός φίλος, και είναι διάολος; Εκεί πώς θα το καταλάβω;</p> <p>Αδελφοί μου υπάρχουνε πολλά είδη δαιμονίων, και υπάρχουνε δύο είδη δαιμονισμού.</p> <p>Με δύο τρόπους κυριαρχεί ολοκληρωτικά ο διάβολος σε κάποιον.</p> <p>Υπάρχουν δαιμόνια χοντρά, το δαιμόνιο της λαιμαργίας, της πορνείας, της φιλαργυρίας, δεν είναι πάντα φυσικό ότι αισθανόμαστε.</p> <p>Σε ένα γειτονικό μου μοναστήρι ήταν ένας πατέρας, ξαφνικά άρχισε να τρώει, και να τρώει, και να τρώει, και να τρώει δέκα ολόκληρα καρβέλια ψωμί την ημέρα. Δεν ήταν χοντρός. Πού πηγαίνανε; Δέκα ολόκληρα ψωμιά την ημέρα πού πηγαίνανε;</p> <p>Τον πίνουνε οι πατέρες αρχίζουν να του διαβάζουν εξορκισμούς, σε μια εβδομάδα έγινε καλά, κι αυτός που με 10 καρβέλια δε χόρταине, τώρα χόρταине με δυο φέτες.</p> <p>Μπορούμε να πούμε πολλά πάνω σε αυτά τα θέματα. Δαιμόνιο της πορνείας, δαιμόνιο του θυμού, δαιμόνιο της λαιμαργίας, είναι χονδρά δαιμόνια.</p>	<p>Священник читает разрешительную молитву? Дьявол исчезает.</p> <p>Мы не можем смириться просто так. Смирение перед самим собой – бессмысленно.</p> <p>Мы должны смириться перед другим человеком ради Христовой любви, ради сохранения Христовой заповеди.</p> <p>Мы уже говорили, что прошло время, когда дьявол являлся с рогами и хвостом. Сейчас он приходит в виде хорошей идеи, в виде здорового помысла.</p> <p>Поэтому придерживайтесь того, что я сказал: избавляйтесь от злых помыслов, изгоняя их, избегая их причин и прибегая к Таинствам Церкви.</p> <p>Что делать, однако, если приходит “добрый” помысел от дьявола? Как это понять?</p> <p>Братья мои, есть много видов демонов и два вида дьявольского овладения нами.</p> <p>Дьявол овладевает нами двумя способами.</p> <p>Существуют грубые демоны: демон чревоугодия, блуда, сребролюбия. То, что мы чувствуем, не всегда естественно.</p> <p>В соседнем монастыре был один отец, который внезапно начал есть, есть, есть. Съедал по десять буханок хлеба в день. Он не был толстым. Куда же уходили эти десять буханок в день?</p> <p>Отцы начали читать над ним заклинательные молитвы. Через неделю он пришел в себя и начал насыщаться двумя кусками хлеба в день, а не десятью буханками.</p> <p>Можно говорить много на эту тему. Демон блудства, демон гнева, демон чревоугодия – грубые демоны.</p>
---	---

<p>Και υπάρχουνε δαιμόνια πρίγκιπες, άρχοντες, ξυράφια. Αλίμονο σε όποιον πέσει στα χέρια τους, δεν τον γλυτώνει τίποτα.</p> <p>Αν δεν κάνει ο Θεός προσωπικά ένα θαύμα γι' αυτόν τον άνθρωπο δε γλυτώνει με τίποτα.</p> <p>Όπως είναι το δαιμόνιο της υπερηφάνειας, το δαιμόνιο της αιρέσεως, το δαιμόνιο της πλάνης. Δέχεται ο άλλος ο πλανεμένος να του βγάλεις το δέρμα, δε του βγάζεις την πλάνη του με τίποτα.</p> <p>Σας είπα ότι υπάρχουνε δύο είδη δαιμονισμού. Ο ένας τρόπος δαιμονισμού είναι να πιάσει ο διάβολος το μυαλό σου, να κυριαρχήσει στην σκέψη σου και να δέχεσαι ό,τι λογισμό σου έρχεται.</p> <p>Έτσι δαιμονίζονται όσοι έχουνε πολύ μυαλό, όσοι είναι πολύ έξυπνοι, όσοι είναι προικισμένοι πολύ, επειδή πέφτουν και σε μεγάλη υπερηφάνεια.</p> <p>Κυριαρχεί ο διάβολος στο μυαλό τους ολοκληρωτικά και από εκεί και πέρα όλες τους τις σκέψεις τις δέχονται σαν αληθινές, τις δέχονται σαν σωστές, και το φοβερό είναι ότι δεν το καταλαβαίνουν. Όλοι οι άλλοι καταλαβαίνουνε ότι δεν πάει καλά, εκτός από τον ίδιο.</p> <p>Είναι η ευφυία του διαβόλου αυτή, η πονηριά του διαβόλου, δεν είναι έξυπνος ο διάβολος. Αν ήταν έξυπνος θα είχε μετανοήσει και θα είχε σωθεί, αυτή είναι η πονηριά του διαβόλου.</p> <p>Λέει ο Άγιος Εφραίμ ο Σύρος, πόσο σοφός είναι ο εχθρός, δε με δένει με δεσμά που εγώ μισώ, με δένει με δεσμά που μου αρέσουνε και χαίρομαι δεμένος. Να 'σαι νικημένος, να 'σαι σκλαβωμένος σε κάτι και να χαίρεσαι κι όλας.</p> <p>Εκεί είναι η πονηριά του διαβόλου, όταν ο διάβολος έρχεται σαν χάρισμα, σαν αρετή, ντυμένος με το ένδυμα της ελευθερίας, είμαι ελεύθερος να κάνω ό,τι θέλω.</p> <p>Γι' αυτό σας είπα πιο μπροστά, αν δεν κάνει ο Θεός κάποιο θαύμα, ο άνθρωπος που έχει δαιμονιστεί έτσι, που έχει κυριαρχηθεί το μυαλό του από τον διάβολο, δεν γλυτώνει ποτέ και δε μπορεί να το καταλάβει.</p> <p>Έναν μόνο ξέρω, έναν συγγραφέα ο οποίος το κατάλαβε και δε μπορούσε να κάνει τίποτα. Δε μπορείς να κάνεις τίποτα, δε ξέρεις τι θα πει (λέει κάπου), να κάθεται ένας μαύρος πάνω στο μυαλό σου και να μη πηγαίνεις εκεί που θες εσύ,</p>	<p>Но существуют и другие демоны – князья, начальники. Плохо тому, кто попадет в их руки, ничто его не избавит.</p> <p>Если Сам Бог не сотворит чуда, такой человек никак не сможет избавиться.</p> <p>Такие демоны – демоны гордости, ереси, прелести. Прельщенный даст содрать с себя кожу, но не даст содрать с себя прелесть.</p> <p>Я уже сказал, что существуют два вида демонического овладения. При первом диавол захватывает твой ум, властвует в твоих мыслях и ты принимаешь всякий помысел, который приходит.</p> <p>Так обычно происходит с великими умами, одаренными людьми, ибо они впадают в большую гордость.</p> <p>Диавол властвует полностью в их уме и они принимают все свои мысли за истинные и здоровые. Самое страшное – что они этого не понимают. Все вокруг понимают, что этот человек не идет к добру.</p> <p>Такова изобретательность диавола, лукавство диавола. Но он не мудр. Если бы был мудрым, то покался бы и спасся. Это только лукавство.</p> <p>Святой Ефрем Сирин сказал: "Как хитер враг! Он не связывает меня оковами, которые я ненавижу, он надевает на меня оковы, которые мне нравятся и я радуюсь, что закован". Быть побежденным, быть поработченным и даже радоваться!</p> <p>Таково лукавство диавола, когда он приходит как харизма, как добродетель, облаченный в одежды свободы. "Я свободен делать то, что хочу!"</p> <p>Поэтому я сказал вам, что, если Бог не сотворит какого-то чуда, человек, демонизированный таким образом, человек, чьим умом овладел диавол, никогда не сможет понять это и избавиться.</p> <p>Знаю одного писателя, который это понял и нечего не мог поделать.</p>
--	--

αλλά να σε πηγαίνει εκεί που θέλει εκείνος. Δε μπορούσε να κάνει τίποτα. Όταν φτάσει ο άνθρωπος να δαιμονισθεί έτσι, σημαίνει ότι έχει δώσει μεγάλο δικαίωμα στον διάβολο.

Το αποτέλεσμα ποιο ήταν;

Να τον πείσει ο διάλογος ότι ήταν ο νέος μεσσίας της ανθρωπότητας, ότι θα σώσει την ανθρωπότητα. Ένας τόσο έξυπνος άνθρωπος, το δέχθηκε. Και έφτασε στο σημείο να γράφει σε έναν αρχιμανδρίτη στην Αμερική. Έχω τα γράμματά του: "Γιέ της βροντής, ας ετοιμαζόμαστε, πρέπει χωρίς άλλο να ιδρύσουμε εκκλησίες, στα διάφορα μέρη. Είμαστε τρεις, δεν πειράζει".

Μια παρέα, αυτός ο αρχιμανδρίτης και ένας άλλος ακόμα, θα ιδρύανε την εκκλησία του. Δε πειράζει που είμαστε τρεις, ο Χριστός ήθελε δώδεκα, πιο αδύνατος ο Χριστός χρειαζόταν πιο πολλούς να τον βοηθήσουν. Εμένανε μου φτάνετε εσείς οι δύο. Τέτοιο πείραγμα, λέει:

"Εσύ ίδρυσε ένα τάγμα στην Αμερική, εγώ ιδρύω ένα στο Βερολίνο και την Πολωνία, τις πρώτες εκκλησίες. Είναι και ο Λευτέρης ο τρίτος, οι αποστολικές πορείες θα αρχίσουν, οι αγώνες, τα μαρτύρια, μια Οικουμενική Σύνοδος σε δυο τρία χρόνια πρέπει να γίνει".

Προσέξτε για να γίνει η πρώτη Οικουμενική Σύνοδος, να μαζευτούν δηλαδή από όλη την οικουμένη οι επίσκοποι, και να συζητήσουν την πρώτη αίρεση του Χριστιανισμού χρειάστηκαν τριακόσια χρόνια, αλλά η θρησκεία του ταλαίπωρου αυτουνού εδώ ήταν τόσο ανώτερη από του Χριστού, η φιλοσοφία του τόσο βαθύτερη, που σε τρία χρόνια κι όλας θα τον είχανε παρανοήσει.

Που σημαίνει ότι αφού λέει σε τρία χρόνια θέλω οικουμενική σύνοδο, σε τρία χρόνια θα έχει απλωθεί το κήρυγμά του σε όλη την οικουμένη, θα 'χαν γίνει σε όλο τον κόσμο εκκλησίες, θα υπήρχαν ιερείς σε όλον τον κόσμο δικοί του, επίσκοποι, μητροπολίτες σε όλον τον κόσμο δικοί του, και σε τρία χρόνια θα τον είχανε παρανοήσει κι όλας, και θα έπρεπε σε τρία χρόνια να γίνει οικουμενική σύνοδος.

Και λες: Είναι στα καλά του; Είναι στα καλά του; Ανόητος είναι; Απ' τους έξυπνότερους ανθρώπους που έχει γνωρίσει η Ελλάδα και ο κόσμος.

Πώς έφτασε σε τέτοιο κατάντημα; Το φαινόμενο οι πατέρες της εκκλησίας και ειδικά της ερήμου το λένε αιχμαλωσία. Όταν αιχμαλωτίζει ο διάλογος το μυαλό σου, από κει και πέρα ξόφλησες. Δε μπορείς να κάνεις τίποτα, σε κάνει ότι θέλει.

Диавол убедил его, что он станет новым мессией человечества, спасет человечество. И такой умнейший человек поверил в это. Дошло до того, что он написал одному архимандриту в Америке: "Сын грома! Давай приготовимся, надо любой ценой основать церкви в различных местах. Нас только трое, но это неважно".

Горстка людей – этот архимандрит и еще кто-то – должны были основать свою церковь. "Неважно, что нас только трое. У Христа было двенадцать. Христос был слабее, Он нуждался в большей помощи. Мне достаточно вас двоих".

"Ты создай орден в Америке, а я создам по одной церкви в Берлине и Польше. Начнутся апостольские путешествия, борьба, мученичество. Через два года надо будет созвать Вселенский собор".

Понимаете? Три столетия должны были пройти, чтобы собрался первый Вселенский собор, то есть чтобы собрались епископы со всей земли для решения о первой ереси христианства. Но религия этого несчастного умника была настолько "выше" Христовой, его философия – настолько глубокой, что уже через три года ее могли бы исказить.

Его желание собрать через три года вселенский собор означает, что в течение трех лет его проповедь распространится по всей вселенной, по всему миру будут основаны церкви, везде будут его священники, епископы, митрополиты, которые за три года так исказят его учение, что придется созвать вселенский собор.

Скажите, что он был не в себе? Что он был безумцем? Нет, это был один из умнейших людей, которых знает Греция и весь мир.

Как же он дошел до такого падения? Это явление отцы Церкви и особенно пустынноики называют пленением. Дьявол пленяет твой ум. И тогда ты ничего не можешь поделать – он делает с тобой, что хочет.

Γι αυτό δε θα μένουμε μόνοι μας, με τις απόψεις μας και με τις σκέψεις μας. Να τα συζητάμε να συμβουλευόμαστε. Να μη προσπαθούμε να επιβάλλουμε την άποψή μας στον άλλον με την βία. Να ακούμε τον άλλον, μην έχουμε εμπιστοσύνη στον λογισμό μας. Να μάθουμε να υποχωρούμε, να δεχόμαστε συμβουλές.

Θα πηγαίνουμε και θα εξομολογούμαστε. Θα τα λέμε στον Πνευματικό και εκεί απλά χωρίς πολλά λόγια, και να μάθουμε να ακούμε και τις συμβουλές του πνευματικού.

Λέει η Γραφή: "Ανήρ ασύμβουλος εαυτώ πολέμιος". Άνθρωπος που δεν ρωτάει είναι εχθρός του εαυτού του, δε χρειάζεται άλλον εχθρό. Αρκεί να μην ρωτάς, και έχεις τον εχθρό που θα σε καταστρέψει. "Ανήρ ασύμβουλος εαυτώ πολέμιος".

Ο διάβολος δε φοβάται ούτε την εξυπνάδα μας, ούτε τις γνώσεις μας. Έχει περισσότερες. Ούτε τις αρετές μας φοβάται, έχει περισσότερες. Μια δεν έχει κι αυτή τον σκοτώνει και με αυτήν σωζόμαστε. Ποια αρετή δεν έχει, κι αυτή τον σκοτώνει;

Μια φορά κατάφερα κάτι και πάω όλο καμάρι στον γέροντά μου. Μόλις με είδε εκείνος κατάλαβε ότι κάποια πεπονόφλουδα πάτησα, και πριν προλάβω να του πω πολλά - πολλά μου λέει:

Γιατί να καυχηθούμε εμείς αγόρι μου; Για τι πράγμα να περηφανευτούμε;

Επειδή νηστεύουμε; Τρώμε λίγο; Ο διάβολος νηστεύει πió πολύ από μας, δεν τρώει ποτέ.

Επειδή αγρυπνάμε, ξυπνούμε την νύχτα; Κοιμόμαστε λίγο; Ο διάβολος ξαργυπνά πió πολύ από εμάς, δε κοιμάται ποτέ.

Επειδή εγκρατευόμαστε; Παρθενεύουμε και είμαστε καθαροί; Ο διάβολος είναι πιο παρθένος από εμάς. Γιατί και να θέλει να πορνεύσει δε μπορεί, είναι πιο παρθένος από μας, δεν έχει σώμα.

Και μου έπεσαν τα αυτιά. Ό,τι αρετές και να αποκτήσουμε τις έχει και ο διάβολος. Όσες αρετές και να αποκτήσουμε, τις αρετές που είχε ο διάβολος όταν ήταν αρχάγγελος, δε θα τις αποκτήσουμε ποτέ. Και όλες πήγανε χαμένες, γιατί; Γιατί του έλλειπε μία. Αυτήν θα κοιτάξουμε να αποκτήσουμε αυτήν την μία αρετή για να σωθούμε.

Поэтому мы не должны оставаться наедине со своими взглядами и помыслами. Надо их обсуждать и искать совета. Не пытаться силой заставить других людей принять наши взгляды. А слушать других, научиться уступать, принимать советы.

Будем ходить на исповедь. Будем делиться с нашим исповедником и научимся слушать его советы.

В Писании сказано, что человек, который никого не спрашивает, враг самому себе. Ему не нужно больше врагов. Достаточно никого не спрашивать и будешь иметь врага, который тебя уничтожит.

Дьявол не боится ни нашего ума, ни наших знаний. У него их больше. Он не боится даже наших добродетелей. У него их больше. Только одной добродетели у него нет и она его убивает, а нас спасает. Что это за добродетель?

... Однажды, достигнув чего-то, я гордо пошел к своему старцу. Он, увидев меня, сразу понял, что я поскользнулся, и не дождавшись моих слов, сказал:

– Почему мы так гордимся, сынок? Какими делами гордимся?

Тем, что постимся, мало едим? дьявол постится больше нас, никогда не ест.

Тем, что не спим ночью, что мало спим? дьявол бодрствует больше нашего, никогда не спит.

Тем, что воздерживаемся? что сохраняем девственность? дьявол девственнее нас: даже если он захочет блудствовать, то не сможет – у него нет тела.

Я не поверил своим ушам. Какими бы добродетелями мы не обладали, дьявол тоже обладает ими. Какие бы добродетели мы ни приобрели, тех добродетелей, которые дьявол имел, когда был архангелом, мы не приобретем никогда. И все они были утрачены. Почему? Потому что ему недоставало одной добродетели. Мы должны стараться приобрести эту добродетель, чтобы спастись.

Και να έχετε τον νου σας, μη νομίζετε ότι ο διάβολος μας πολεμά μόνο με αμαρτήματα, μας πολεμά με αρετές πιο πολύ παρά με αμαρτήματα. Τα αμαρτήματα τα βλέπουμε, μπορούμε να τα αποφύγουμε, αλλά τις αρετές μας τις αγωνιζόμαστε να τις αποκτήσουμε.

Λέει ένας άγιος της εκκλησίας: “Θέλεις να νηστεύεις, σε βοηθάει ο διάβολος, θέλεις να κάνεις ελεημοσύνες, σε βοηθάει ο διάβολος, να κτίσεις εκκλησίες, σε βοηθάει ο διάβολος, γιατί σε βοηθάει; Γιατί ξέρει, ότι με όλα αυτά που καταφέρνουμε μπορεί να μας ρίξει στην υπερηφάνεια και να πάνε όλα χαμένα”.

Θα έχουμε λοιπόν αυτήν την αρετή που δεν έχει ο διάβολος, θα είμαστε ταπεινοί. Αυτό ακριβώς έκανε ο Χριστός και τι λέει η Γραφή; «Εταπεινώσε εαυτόν γινόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, έκλινε ουρανούς και κατέβη». Θα γίνουμε ταπεινοί, θα μάθουμε να έχουμε ταπεινό φρόνημα.

Να ταπεινοφρονούμε, να μην ταπεινολογούμε. Όχι στα λόγια. Στο φρόνημα ταπεινό, σκέψη ταπεινή, και σκέψη ταπεινή θα πει να μην θεωρούμε τους άλλους κατώτερους από εμάς, να μη θεωρούμε τον εαυτό μας τόσο σπουδαίο.

Θα βλέπουμε ότι έχουμε κάποιο καλό, θα λέμε: “ο Θεός μου το έδωσε”.

Έχουμε χαρίσματα; “ο Θεός μου τα έδωσε”.

Κάνουμε κάτι καλό; Θα το κάνουμε βέβαια με τη βοήθεια του Θεού. Αμέσως θα φυλαγόμαστε, θα βάζουμε μία ασπίδα, θα τα ρίχνουμε όλα στον Θεό. Ότι χάρις σε Εκείνον τα καταφέρνουμε. Κι έτσι φυλάμε την ταπεινώσή μας και δεν πέφτουμε σε υπερηφάνεια.

Είχε έλθει ένας στο κελί μου και μου λέει: Αμάν βρε Γέροντα όλα εσύ τα κάνεις εδώ μέσα;”

“-Τι εννοείς;” του λέω; “-Να, είπα στον υποτακτικό σου, ωραίο το φαί”, “-ο γέροντας, ο γέροντας”. “Καλό αυτό το πράγμα”, “-ο γέροντας, ο γέροντας”. Ό,τι και να του πω, “ο γέροντας”. Όλα εσύ τα κάνεις;

Είχε πιάσει το νόημα. Έκανε κάτι καλό; “Με την ευχή του γέροντά μου το έκανα. Με την βοήθεια του Θεού το έκανα”.

Αυτό θα κάνουμε και εμείς. Ό,τι και να κάνουμε θα έχουμε ταπεινό φρόνημα. Στην σκέψη μας μέσα δεν είναι ανάγκη να παρασταίνουμε τους ταπεινούς. Και στην πράξη θα είμαστε ταπεινοί

Διαβολ οδολεαует нас не только грехами. Он одолеаует нас добродетелями больше, чем грехами. Грехи мы видим, можем их избежать, но за добродетели боремся, чтобы их приобрести.

Один святой сказал: ”Хочешь поститься? Дьявол тебе помогает. Хочешь подать милостыню? Дьявол тебе помогает. Строить храмы? Дьявол тебе помогает. Почему? Потому что знает, что если добьемся всего этого, то можем возгордиться и все погубить”.

Мы должны обладать той добродетелью, которой у него нет. Быть смиренными! Именно так поступал Христос. Что сказано в Писании? ”Смирил Себя, быв послушным даже до смерти, и смерти крестной” (Фил. 2:7-8). Мы должны стать смиренными, научиться иметь смиренный дух.

Мы должны обладать смиреномудрием, а не просто говорить смиренно. Обладать смиренным духом, смиренной мыслью означает не считать, что другие ниже нас, и не считать себя слишком важными.

Видим, что в нас есть что-то доброе? Скажем: “Бог мне дал его”.

Имеем благодатные дары? ”Бог их мне даровал”.

Делаем что-то? “С Божьей помощью”. Все будем отдавать Богу, потому что только благодаря Ему достигаем чего-то. Так сохраним наше смирение и не впадем в гордость.

В мою келью однажды пришел один человек и сказал:

– Слышь, старец, ты, что ли, тут все и вся?

– Что ты имеешь в виду?

– Да так. Говорю твоему послушнику, что еда очень хорошая. А он: “Старец, старец”.

Что бы хорошего я ни сказал, он все время повторяет: “Старец, старец”.

Что ж, послушник ухватил смысл. Сделал что-то хорошее? “Сделал по молитвам моего старца; с Божьей помощью сделал это”.

И мы будем поступать так. Что бы мы ни делали, будем иметь смиренный дух. Особенно на деле будем смиренными, когда нужно.

<p>όταν χρειάζεται.</p> <p>Για παράδειγμα όταν βλέπουμε ότι δημιουργείται μία έκρυθμη κατάσταση. Τσακωνόμαστε με κάποιον, υποχωρούμε. Υποχώρησε, ας έχεις δίκαιο, όταν δεν είναι κάτι σοβαρό υποχώρησε.</p> <p>Να ελεείς και την ψυχή του άλλου. Δεν τον παραδίδεις στον διάβολο, θέλει προσοχή εδώ.</p> <p>Άλλο να είσαι ταπεινός και άλλο να είσαι φοβητσιάρης, και να μην παλεύεις.</p> <p>Άλλο να είσαι ταπεινός και άλλο καρπαζοεισπράκτορας. Όταν δεις ότι εσύ υποχωρείς, υποχωρείς, υποχωρείς και ο άλλος το βλέπει αυτό, και του έχουν πάρει τα μυαλά αέρα και θα σου ανέβει και στο σβέρκο, τότε θα σταθείς στα πόδια σου και θα τον βάλεις στην θέση του.</p> <p>Δε σημαίνει ότι δε θα είσαι ταπεινός. Θα το προσέξουμε αυτό. Όχι με την πολλή υποχωρητικότητα μας να γινόμαστε αιτία να αμαρτάνει ο άλλος.</p> <p>Είναι φορές που θα υποχωρούμε και θα είμαστε ταπεινοί, επειδή είμαστε ταπεινοί από αγάπη για τον άλλον, κι είναι φορές που θα στεκόμαστε στα πόδια μας και θα βάζουμε τον άλλον στην θέση του, και πάλι θα είμαστε ταπεινοί.</p> <p>Το παράδειγμα μάς το δίνει ο ίδιος ο Χριστός. Ο Χριστός δε δίδαξε μόνο με τα λόγια του. Δίδαξε και με την ζωή του.</p> <p>Όταν τον είχαν συλλάβει και τον χτυπούσαν, τον είχαν κάνει ένα ματωμένο κουρέλι από τα χτυπήματα, και θα σταυρωνόταν. Θα τον παραδίδανε στον σταυρό, πάει και ένας στρατιώτης και του δίνει ένα χαστούκι.</p> <p>Ο ίδιος ο Χριστός τι είχε πει; Αν σε χαστουκίσουνε στο ένα μάγουλο, εσύ γύρνα και το άλλο. Του δίνει ένας στρατιώτης το χαστούκι, γύρισε και το άλλο μάγουλο; Δε το γύρισε! Γιατί;</p> <p>Αφού είχε πει όταν σε χτυπάνε από το ένα μάγουλο γύρνα και το άλλο. Δεν το γύρισε ο ίδιος, αλλά γυρνά και λέει στον στρατιώτη: “Αν σου έκανα κάτι άσχημο, μαρτύρησον περί αυτού, διαφορετικά γιατί χτυπάς;”.</p> <p>Τι ήθελε να μας δείξει με αυτό; Ακριβώς αυτό. Είναι δυνατόν να μην δέχονταν το χαστούκι αφού δέχθηκε τον σταυρό;</p> <p>Το χαστούκι τον πόνεσε; Τα καρφιά δέχθηκε, και</p>	<p>Например, когда видим, что складывается напряженная ситуация. Ссоримся с кем-то? Уступим ему. Если нет ничего серьезного, уступи, пусть другой человек будет прав.</p> <p>Будь внимателен к душе другого. Но не уступай его диаволу – здесь нужно внимание.</p> <p>Одно дело, если ты смиренен, а другое, если трус и не борешься.</p> <p>Быть смиренным – это одно, а быть ничтожеством – другое. Когда видишь, что уступаешь, уступаешь, уступаешь, а другой пользуется этим и садится тебе на шею, то тогда встань на ноги и поставь его на место.</p> <p>Это не означает, что ты не смиренен. Но наша уступчивость может стать причиной греховности другого.</p> <p>Есть случаи, когда мы уступаем и смиренны из-за любви к другому, но есть и случаи, когда надо твердо стоять на своем, поставить другого на его место. Но и тогда мы смиренны. Здесь надо быть внимательными.</p> <p>Сам Христос дает нам пример. Он поучал нас не только словами, но и Своей жизнью.</p> <p>Когда Его арестовали, били, мучили, перед распятием на Кресте один солдат подошел и ударил Его.</p> <p>Что говорит Сам Христос? Если тебя ударят по одной щеке, подставь другую! Солдат ударил Его один раз. Подставил Он Себя для другого удара? Нет! Почему?</p> <p>Ведь если тебя ударят по одной щеке, надо подставить другую? Он, однако, не подставил, а сказал солдату: “Если Я сделал тебе что-то плохое, докажи это. Иначе почему ты Меня бьешь?”</p> <p>Что Он хотел показать нам этим? Именно то, о чем мы говорим. Можно ли не принять пощечину, если принял Крест?</p> <p>От пощечины ли Ему стало больно? Он принял</p>
--	--

<p>την λόγχη δέχθηκε και ένα τέτοιο μαρτυρικό θάνατο δέχθηκε, για να μας δείξει αυτό ακριβώς: Άλλο ταπεινός άλλο δειλός.</p> <p>Να το έχουμε αυτό κατά νου μας.</p> <p>Θα είμαστε ταπεινοί και θα ξέρουμε ταυτόχρονα και να αγωνιζόμαστε.</p> <p>Ξαναγυρνάμε πάλι, να μη ξεχνάμε την δύναμη που έχουν οι σκέψεις μας είπαμε. Να μη ξεχνάμε ποτέ την περίπτωση του διαβόλου. Λέει ο προφήτης Ησαΐας ότι με την σκέψη του έγινε διάβολος. “Συ είπας εν τη διανοία σου” (λες μες το μυαλό σου).</p> <p>Σκέφθηκες: “εις τον ουρανό αναβήσσομαι επάνω των αστέρων του ουρανού στήσω τον θρόνον μου, αναβήσσομαι επάνω των νεφών, έσομαι όμοιος τω Υψίστω.</p> <p>Και η πτώση του διαβόλου έγινε πριν δημιουργηθεί ο κόσμος. Ο Θεός δεν είχε πλάσει ακόμα τον άνθρωπο, ο διάβολος δε σκότωσε κανένα.</p> <p>Ποιον να σκοτώσει αφού δεν υπήρχε κανένας; Δεν υπήρχαν άνθρωποι, δεν έχει πει ψέματα σε κανέναν, δε κορόιδεψε κανέναν δεν είχε δημιουργηθεί ο κόσμος.</p> <p>Πρώτα έγινε η δημιουργία του πνευματικού κόσμου, και η πτώση του Εωσφόρου και μετά δημιουργήθηκε ο υλικός κόσμος.</p> <p>Μόνο λοιπόν με την σκέψη του έγινε διάβολος. Τι δύναμη έχουν οι σκέψεις!</p> <p>Απέναντι από την σκίτη που μένω σε μία κορυφή ψηλά, μόλις που φαίνεται ένα κελί, Το είχε ένας πνευματικός παλιά, επιτρέψτε μου να σας διαβάσω παραλείποντας πάρα πολλά, κάτι εντυπωσιακό που έγινε σε αυτό το κελί.</p> <p>Τον πνευματικό τον λέγανε παπά – Σάββα. Στους τόσους που εξομολογούσε ο παπά-Σάββας λέει το κείμενο, ήταν και ένας Ρουμάνος διάκονος.</p> <p>Νεαρός ακόμη ήρθε στον Άθω και ησύχαζε κάπου στην έρημο όχι και πολύ μακριά από την Αγία Άννα, (πριν αρκετά χρόνια αυτό).</p> <p>“Πνευματικέ μου, (του λέει μία μέρα ο διάκονος περίλυπος), μη ξεχάσεις να μνημονεύσεις αύριο στην λειτουργία την μητέρα μου που έχει τα τρίτα της”. (Πέθανε δηλαδή πριν τρεις μέρες).</p>	<p>гвозди, принял копье, принял такую мученическую смерть, чтобы показать нам именно это: одно дело быть смиренным, а другое – трусливым. Давайте будем иметь это в виду.</p> <p>Будем смиренными, но одновременно будем уметь и подвизаться.</p> <p>Возвратимся снова к силе мыслей. Не надо забывать о том, что случилось с дьяволом. Пророк Исаия сказал, что дьявол стал таковым из-за своих мыслей.</p> <p>Он подумал: “Взойду на небо, выше звезд Божиих вознесу престол мой и сяду на горе в сонме богов, на краю севера; взойду на высоты облачные, буду подобен Всевышнему” (Ис. 14:13-14)</p> <p>Падение дьявола совершилось еще до сотворения мира. Бог еще не сотворил человека, дьявол никого не убил.</p> <p>Кого убить, когда никто не существует? Люди не существовали. Он не обманул никого, не осмеял никого – мир еще не был сотворен.</p> <p>Сперва был сотворен духовный мир и совершилось падение Люцифера, а уже после этого был создан материальный мир.</p> <p>Следовательно, Люцифер стал дьяволом в силу своей мысли. Какую же силу имеют мысли!</p> <p>Напротив скита, в котором я живу, на высокой вершине виднеется одна келлия, в которой раньше жил один духовный исповедник. Я вам прочитаю кое-что очень впечатляющее о том, что произошло в этой келлии.</p> <p>Исповедника звали отец Савва. Среди многих, которых он исповедовал, был и один дьякон из Румынии.</p> <p>Этот дьякон был еще молодым, когда прибыл на Святую Гору. Он жил в безмолвии в пустыне неподалеку от скита Св. Анны (это было довольно давно). – Батюшка, – сказал однажды опечаленный дьякон, – не забудь помянуть завтра на Литургии мою мать, которой исполнилось три дня (то есть она умерла три дня тому назад).</p>
--	---

Και του λέει χωρίς να δείξει τώρα την αγωνία του ο πνευματικός: “

Για πες μου παιδί μου: Η μητέρα σου έχει αύριο τα τρίτα της, δηλαδή πέθανε προχθές. Πέθανε στην Ρουμανία. Πώς εσύ σε δυό μέρες πληροφορήθηκες τον θάνατό της;”

Μεσολάβησε λίγη σιγή, δεν υπήρχαν τηλέφωνα δεν είχαν τηλέφωνα, όπως εγώ στην σκήτη μου, δεν έχουμε ρεύμα. Δεν είχανε τηλέφωνα.

“Πώς το έμαθα;” Άρχισε να λέει δειλά ο διάκονος. “Να, μου το είπε...”

“-Ποιος σου το είπε;”

“-Μου το είπε ο φύλακας άγγελος μου”. “-Ο φύλακας άγγελος σου; Έχεις δει τον άγγελο σου;”

“-Αξιόθηκα να τον δω. Δεν είναι μια και δύο φορές, είναι τώρα δύο χρόνια μου παρουσιάζεται και με συντροφεύει στην προσευχή. Λέμε μαζί τους χαιρετισμούς κάνουμε μετάνοιες, ανοίγουμε πνευματικές συζητήσεις”.

Εκείνο το “δύο χρόνια”, πίκρανε πολύ τον παπά-Σάββα. “-Και γιατί παιδί μου τόσο καιρό δε μου ανέφερες τίποτα;”

“-Μού είπε ο άγγελος πως δεν είναι απαραίτητο”. “-Παιδί μου είσαι βέβαιος πως είναι άγγελος του Θεού αυτός που σου εμφανίζεται;”

“-Βέβαιος; Βεβαιότατος γέροντά μου, μα προσευχόμαστε μαζί, κάνουμε καθημερινώς χίλιες μετάνοιες, συζητούμε για την μέλλουσα ζωή, για τον Παράδεισο, ο φύλακας άγγελός μου είναι”.

Ο διάκονος φαινόταν αμετάπειστος. Εκείνο όμως που τον έκανε δεκτικό ήταν η εμπιστοσύνη του στον θεοφώτιστο πνευματικό του.

Αλλά πάλι έλεγε πώς μπορεί ο δαίμονας να με ενισχύσει στην προσευχή; Αυτός πολεμεί τους προσευχομένους. Μετά από πολλά, συμφώνησαν να καταφύγουν σε μερικές δοκιμασίες, να δοκιμάσουν τον φύλακα άγγελο.

“Ζήτησέ του μόλις ξανάρθει (λέει ο παπά-Σάββας) να πει το: “Θεοτόκε Παρθένε”, ακόμη πες του να κάνει το σημείο του Σταυρού”.

Τα πράγματα όμως δεν ήταν τόσο απλά. Όταν δύο ολόκληρα χρόνια σε έχει ο πονηρός τυλιγμένο στην πλάνη, τότε και τα μάτια σου, και τα αυτιά σου τα πλανεύει και φαντάζεσαι πως ακούς το Θεοτόκε Παρθένε και νομίζεις ότι τον βλέπεις να κάνει τον σταυρό του και να σταυροκοπιέται.

Не показывая своей тревоги, отец Савва спросил:

– Скажи, сын мой, завтра исполнится три дня со дня смерти твоей матери, то есть она умерла позавчера. Умерла в Румынии. Как же ты за эти два дня узнал о ее смерти?

Наступило молчание. Там не было телефона. У нас в скиту нет электричества и телефонов.

– Как я узнал? – начал робко говорить дьякон. – Да вот, сказали мне...

– Кто сказал?

– Мой ангел-хранитель.

– Твой ангел-хранитель. Ты видел своего ангела?

– Удостоился его видеть. И не один раз. Уже два года он является мне и сопутствует моим молитвам. Вместе читаем Акафист Пресвятой Богородице, совершаем поклоны, ведем духовные беседы.

Эти “два года” очень огорчили отца Савву:

– И почему, сын мой, ты столько времени ничего не говорил мне?

– Ангел сказал, что в этом нет необходимости.

– Дитя мое, ты уверен, что тот, кто тебе является, ангел Божий? Уверен?

– Совершенно уверен, батюшка. Мы вместе молимся, совершаем каждый день тысячу поклонов, говорим о будущей жизни, о рае. Это мой ангел-хранитель.

Дьякон выглядел непоколебимым в своей уверенности. Откровенным его сделало лишь доверие к своему богоозаренному духовному отцу.

Как может демон укреплять кого-нибудь в его молитвах? Ведь он воюет с молящимися. В конце концов они согласились испытать ангела-хранителя.

– Попроси его, как только он придет, сказать “Богородице Дево”, – сказал отец Савва, – и пусть совершит крестное знамение!

Однако все было не так просто. Когда целых два года диавол держит тебя в прелести, прельщает твои глаза и уши, то ты воображаешь, что слышишь “Богородице, Дево” и думаешь, что видишь, как он творит крестное знамение.

<p>Στην επόμενη επίσκεψη ο διάκονος με κάποια ικανοποίηση ανάγγειλε στον πνευματικό:</p> <p>“Γέροντά μου τα πράγματα έχουν όπως σου τα έλεγα είναι άγγελος του Θεού, είναι ο φύλακας άγγελός μου. Και το Θεοτόκε Παρθένε το είπε και τον σταυρό του τον έκανε”.</p> <p>Παραλείπω, οι άγιοι και οι άγγελοι ξέρουν τι σκεπτόμαστε.</p> <p>Προσέξτε, ο διάβολος δεν έχει τις δυνάμεις που νομίζουμε. Μη του δίνουμε μεγαλύτερη αξία από όση έχει, έχει τρομερά μειονεκτήματα, τρομερά μείον, Δε θα αναφερθούμε σε τίποτε άλλο τώρα, μόνο σε αυτό, το ότι δεν ξέρει τι σκεπτόμαστε.</p> <p>Προσέξτε το αυτό, οι άγγελοι ξέρουν τι σκεπτόμαστε. Οι άγιοι, όχι μόνο όσοι έχουν φύγει στον ουρανό αλλά και όσοι είναι ανάμεσά μας, μόλις μας δούνε, ξέρουν τι σκεπτόμαστε.</p> <p>Ο διάβολος δεν το ξέρει.</p> <p>Τότε τι συμβαίνει με τις σκέψεις; Μας αφήνει μια σκέψη. Δεν ξέρει ότι την δεχθήκαμε. Αν δει ότι αλλάζουμε το πρόγραμμα τότε καταλαβαίνει ότι την δεχθήκαμε. Μας βάζει μία σαρκική σκέψη. Δε ξέρει αν την δεχθήκαμε.</p> <p>Όταν αρχίζει και βλέπει ότι ανεβαίνει ο σφυγμός μας ότι αρχίζουμε και αλλάζουμε τα σχέδιά μας, τότε καταλαβαίνει ότι τη δεχθήκαμε.</p> <p>Δε ξέρει τι σκεπτόμαστε. Είναι ένα από τα μεγάλα του μειονεκτήματα. Για τα άλλα θα πούμε μια άλλη φορά.</p> <p>Του λέει τώρα ο πνευματικός ο παπά-Σάββας: “Πρόσεξε τι θα κάνουμε: Εγώ αυτή τη στιγμή, ακριβώς αυτή τη στιγμή κάτι θα σκεφθώ (σκέφθηκε κάτι εις βάρος του διαβόλου), και το αφήνω κρυφό, μέσα μου.</p> <p>Εσύ το βράδυ θα ζητήσεις από τον άγγελο να σου πει. Αν το βρει τότε χωρίς αμφιβολία είναι άγγελος από τον Θεό. Και να έρθεις να με ενημερώσεις”.</p> <p>Γυρίζοντας ο διάκονος στην καλύβη του, κάτι σάλευε μέσα του, κάτι σαν αγωνία, κάτι σα δυσάρεστη προαίσθηση.</p> <p>Από την άλλη μεριά θαύμαζε και την σπουδαία ιδέα του πνευματικού.</p> <p>Η υπόθεση θα περνούσε την κρίσιμη φάση της. Μόλις ζητήθηκε την νύχτα από τον άγγελο η λύση του προβλήματος, κάποια δυσδιάκριτη ταραχή, αυλάκωσε το φωτεινό πρόσωπό του.</p>	<p>При следующем посещении дьякон с известным удовлетворением сказал духовному отцу:</p> <p>– Батюшка, все так, как я тебе сказал. Это ангел Божий, мой ангел-хранитель. И “Богородице Дево” сказал, и крестное знамение сотворил!</p> <p>Кстати, я упустил сказать вам, что святые и ангелы знают, о чем мы думаем.</p> <p>Но диавол не имеет тех качеств, о которых мы думаем, что имеет. Давайте не приписывать ему качеств, которых он не имеет. Он имеет ужасные недостатки, ужасные минусы. Один из них – он не знает, о чем мы думаем. О других недостатках мы не будем сейчас говорить. Ангелы знают, о чем мы думаем. Святые, не только те, которые на небе, но и те, которые между нами, в тот момент, когда увидят нас, уже знают, о чем мы думаем.</p> <p>Диавол этого не знает.</p> <p>Диавол просто оставляет нам свою мысль. Он не знает, приняли ли мы ее. Если видит, что мы меняем свою программу, то понимает, что мы ее приняли.</p> <p>Если видит, что наш пульс ускоряется, что мы начинаем менять свои планы, то понимает, что мы ее приняли.</p> <p>Он не знает, о чем мы думаем. Это один из его больших недостатков. О других скажем в другой раз.</p> <p>Отец Савва сказал дьякону: – Вот что мы сделаем. Вот сейчас я подумаю о чем-то и ничего не скажу вслух, мои мысли останутся при мне.</p> <p>Ты вечером попроси ангела, чтобы он тебе сказал, о чем я подумал. Если он скажет, то без сомнения это ангел Божий, и тогда приходи меня известить.</p> <p>Дьякон вернулся в свою хижину. У него была какая-то тревога, какое-то неприятное предчувствие.</p> <p>В то же время он восхищался хорошей идеей своего духовного отца.</p> <p>Как только ночью явился ангел, он попросил его решить проблему. Трудно уловимое смущение отразилось на светлом лице ангела.</p>
--	---

<p>Φάνηκε να σαστίζει.</p> <p>“Μα αγαπητέ μου πάτερ, γιατί εσύ ανώτερος άνθρωπος να ενδιαφέρεσαι για τους λογισμούς ενός παπά; Αυτό είναι κατάντημα, φτωχές επιθυμίες. Δε προτιμάς να σου δείξω απόψε την κόλαση, τον παράδεισο, την δόξα της Κυρίας Θεοτόκου;”</p> <p>Ο διάκονος που κάτι άρχισε να υποψιάζεται επέμεινε στο θέμα τους.</p> <p>“-Κάνω υπακοή στον πνευματικό μου, να μου πεις τι σκεφθηκε”.</p> <p>Ο άγγελος με μερικούς ελιγμούς προσπάθησε να μεταφέρει αλλού την συζήτηση.</p> <p>Ο διάκονος όμως με επιμονή τον μετέφερε στο θέμα. Άλλωστε οι τεχνικές αυτές υπεκφυγές δε του προξενούσαν καλή εντύπωση.</p> <p>“Να μου πεις τι σκέφθηκε ο πνευματικός. Το θέμα είναι απλό! Γιατί αποφεύγεις; Το αγνοείς;” “-</p> <p>Πρόσεξε διάκο, με τον μικροπρεπή τρόπο που μου συμπεριφέρεσαι κινδυνεύεις να χάσεις την εύνοιά μου”.</p> <p>“-Δε ξέρω, σου ζητώ κάτι το εύκολο. Γνωρίζεις ή όχι επιτέλους, τι σκεφθηκε ο πνευματικός;”</p> <p>Την ώρα αυτή πετάχτηκε το λαμπερό προσωπίο. Μια φρικτή μορφή αποκαλύφθηκε και σαν από στόμα θηρίου ακούστηκαν τα λόγια:</p> <p>“-Να χαθείς άθλιε, αύριο τέτοια ώρα στην κόλαση και στην φωτιά, θα σε κάψουμε και θα σε καταστρέψουμε, αύριο αυτή την ώρα”.</p> <p>Και ο διάκονος έμεινε μόνος του και σωστό ερείπιο. Όλη η γλυκύτητα των οπτασιών δυο χρόνια τώρα δεν αντιστάθμιζε την τωρινή του πικρία.</p> <p>Εάν δεν τον στήριζαν από μακριά οι προσευχές του πνευματικού που ξαγρυπνούσε και παρακαλούσε για αυτόν, θα είχε παραδώσει το πνεύμα του.</p> <p>Πέρασαν αρκετές ώρες ώσπου να συνέλθει και να σταθεί στα πόδια του. Η καλύβη του πια δεν τον χωρούσε.</p>	<p>Очевидно, он был растерян.</p> <p>– Но почему ты, возвышенный человек, интересуешься помыслами какого-то попа?</p> <p>Не лучше ли, если этим вечером я покажу тебе ад, рай, славу Владычицы Богородицы?</p> <p>Дьякон, уже испытывая известные подозрения, продолжал настаивать:</p> <p>– Я проявляю послушание к моему духовному наставнику. Скажи мне, о чем он помыслил?</p> <p>Ангел опять попытался увести разговор в другую сторону.</p> <p>Однако дьякон продолжал настаивать на своем. Эти искусственные уловки не произвели на него хорошего впечатления.</p> <p>– Скажи мне, о чем подумал мой духовный наставник? Вопрос легкий! Почему не отвечаешь? Не знаешь, что ли?</p> <p>– Берегись, дьякон, своим поведением ты рискуешь потерять мою благосклонность!</p> <p>– Я прошу тебя о чем-то простом. В конце концов ты знаешь, о чем подумал мой духовный наставник, или нет?</p> <p>В этот момент светлая маска пала. Перед дьяконом открылся ужасный образ, из звериных уст которого слышались слова:</p> <p>– Ты умрешь, ничтожный! Завтра в этот час мы тебя сожжем в аду! Завтра в этот час!</p> <p>И дьякон остался сам. Он чувствовал себя развалиной. Вся сладость видений этих двух лет не могла сравниться с той ужасной горечью, которую он испытывал сейчас.</p> <p>Если бы его не поддерживали издали молитвы старца, который не спал и молился за него, он бы умер.</p> <p>Прошло много времени, прежде чем он смог прийти в себя и встать на ноги. Он уже не мог оставаться в своей хижине.</p>
--	--

<p>Πουθενά δεν έβλεπε ασφάλεια παρά μόνο κοντά στον πνευματικό. Σ' όλη την διαδρομή βούιζε στα αυτιά του η απειλή:</p> <p>“Αύριο τέτοια ώρα στην κόλαση”.</p> <p>Κι ο τρόμος τον διαπερνούσε μέχρι το μεδούλι. Έφτασε όπως έφτασε ως την καλύβη της αναστάσεως.</p> <p>Έπιασε το ράσο του πνευματικού και δεν το άφηγε ούτε στιγμή, και την ώρα που έπρεπε να κοιμηθεί εκείνος λίγο, δίπλα του ο τρομοκρατημένος διάκονος.</p> <p>“Μη φοβάσαι παιδί μου, ηρέμησε!”,</p> <p>“-Πώς να μη φοβηθώ πνευματικέ μου, που πλησιάζει η ώρα; πλησιάζει η ώρα που θα με πάρουνε! Χριστέ μου σώσε με!”</p> <p>Και πράγματι την καθορισμένη ώρα, δέχθηκε βίαια επίθεση των πονηρών πνευμάτων. Τι κραυγές τρόμου και απελπισίας ήταν αυτές!</p> <p>“Σώσε με πνευματικέ μου, χάνομαι! Με παίρνουν! Σώσε με!”</p> <p>Γονατίζει ο παπά-Σάββας και γεμάτος πόνο και δάκρυα, δέεται στον Κύριο να λυπηθεί τον δούλο του και να επιτιμήσει τους πονηρούς δαίμονες. Εισακούσθηκε η δέησή του.</p> <p>Και ο ταλαιπώρος διάκονος σώθηκε από στόματος λέοντος. Παραλείπω, με τον χρόνο και την καθοδήγηση του παπά-Σάββα ο Ρουμάνος διάκονος ηρέμησε. Η πνευματική του ζωή πήρε καλή εξέλιξη, χειροτονήθηκε αργότερα και ιερέας, και διακρινόταν πάντα για την ευλάβειά του.</p> <p>Ωστόσο εκείνα τα χρόνια της πλάνης του άφησαν κάποια δυσάρεστα ίχνη. Ο διάβολος είχε αποκτήσει πάνω του δικαιώματα.</p> <p>Δωρεάν θα του προσέφερε τόσα απολαυστικά οράματα; Έτσι σε όλη την κατοπινή ζωή του, εταλαιπωρείτο από διάφορους ενοχλητικούς πειρασμούς, όλοι οι διακριτικοί πατέρες διέβλεπαν σε αυτούς το κατάλοιπο της διετούς εκείνης συνεργασίας με τον άγγελο που δεν ήταν άγγελος.</p> <p>Αδελφοί και πατέρες, δεν έχουμε άλλη ευκαιρία για να κερδίσουμε την ζωή και την σωτηρία μας από αυτήν που μας δίνεται τώρα. Δεν έχουμε άλλη ζωή, μόνον αυτήν εδώ. Και είναι κρίμα να χαθούμε.</p>	<p>Нигде не чувствовал себя в безопасности, кроме как у своего духовного наставника. Всю дорогу в его ушах звучала угроза:</p> <p>“Завтра в этот час!”.</p> <p>Ужас пронизывал его мозг. Кое-как добрался он до келлии Воскресения.</p> <p>Там вцепился в рясу своего старца и не выпускал ее ни на миг.</p> <p>“Не бойся, дитя мое, успокойся”, – говорил ему старец. – Как мне не бояться, когда час приближается! Приближается час, когда они меня схватят! Христе мой, спаси меня!</p> <p>Действительно, в указанный час лукавые духи яростно напали на него. Он в ужасе и безнадежности кричал:</p> <p>– Спаси меня, отец, погибаю! Берут меня! Спаси меня!</p> <p>Отец Савва стал на колени и, исполненный болью и слезами, стал молиться Господу, чтобы Он сжалился над Своим рабом и прогнал лукавых духов. Его молитва была услышана.</p> <p>Измученный дьякон спасся из пасти льва. Со временем и под попечительством отца Саввы дьякон успокоился. Его духовная жизнь сложилась благоприятно, позднее он был рукоположен в священники и всегда отличался благочестием.</p> <p>И все же годы, в течение которых он был в прелести, оставили неприятный след. Дьявол приобрел права на него.</p> <p>Дал бы он ему задаром столь сладкие видения и образы? Поэтому в течение всей последующей жизни он подвергался раздражающим искушениям. Проницательные отцы видели в них остаток его двухлетнего его соработничества с ангелом, который не был ангелом.</p>
---	---

<p>Ο καλός Θεός μάς έχει δώσει τα πάντα για την σωτηρία μας. Μπορεί ο διάβολος σήμερα να έχει τόσα όπλα στην διάθεση του, που ποτέ άλλοτε δεν τα είχε.</p> <p>Αλλά και οι χριστιανοί για πρώτη φορά έχουνε τόσα όπλα να αμυνθούν που ποτέ άλλοτε άλλοτε δε τα είχαμε.</p> <p>Ποτέ άλλοτε ένας χριστιανός δεν είχε ραδιοφωνικούς σταθμούς χριστιανικούς όπως έχουμε σήμερα.</p> <p>Ποτέ άλλοτε δε κυκλοφορούσαν τόσα βιβλία χριστιανικά, και πνευματικά, όχι θεολογικά, χριστιανικά πνευματικά που μας ωφελούν στην καθημερινή μας ζωή.</p> <p>Ποτέ άλλοτε δεν είχαμε τόσα. Ποτέ άλλοτε δεν υπήρχαν τόσες κασέτες, να μπορεί κάποιος να ακούσει κάτι πνευματικό, κάποια συμβουλή κάτι πατερικό και να ωφεληθεί.</p> <p>Έχει ο διάβολος εξοπλίσει τους δικούς του, έχει και ο καλός Θεός εξοπλίσει τους δικούς του. Έχουμε τα πάντα για να σωθούμε, και πάνω από όλα έχουμε τα μυστήρια της εκκλησίας μας.</p> <p>Μην απομακρυνόσαστε από την ενορία σας. Μην απομακρυνόσαστε από το πετραχήλι του παπά. Με τόσα που έχουμε, δεν έχουμε δικαιολογία να πάμε στην κόλαση.</p> <p>Μόνο από την τεμπελιά μας θα πάμε στην κόλαση, από τίποτε άλλο. Και λέει και ένας πατέρας: Με τόσα που έχουμε, πιο εύκολα πάμε στον Παράδεισο παρά στην κόλαση, (λέει). Πρέπει να κουραστείς περισσότερο για να πας στην κόλαση, στον Παράδεισο πας ευκολότερα. Θα προσέξουμε αυτό το πράγμα,</p> <p>Όλα ξεκινάνε μέσα από το μυαλό μας. Από πουθενά αλλού. Ο διάβολος έχει τόση δύναμη όση εμείς του δίνουμε. Γιατί άλλους τους κάνει ό,τι θέλει και σε άλλους δε μπορεί να κάνει τίποτα.</p> <p>Γιατί σοφούς σαν αυτόν που σας ανέφερα προηγουμένως, τους ανεβαίνει στο κεφάλι και τους κάνει να λένε τέτοιες βλακείες και να γελάει όλος ο κόσμος εις βάρος τους και αυτοί να μη καταλαβαίνουν τίποτα. Και να λέει:</p> <p>Θέλω εκκλησιές, θέλω οικουμενικές συνόδους. Και όλοι να γελάνε και εκείνος να μην καταλαβαίνει.</p> <p>Λοιπόν λέει ένας αγιορείτης γέροντας: “Εις το</p>	<p>Братья, благой Бог дал нам все для нашего спасения. Дьявол имеет сегодня в своем распоряжении столько оружия, сколько у него никогда не было.</p> <p>Но и христиане впервые имеют столько оружия для обороны, сколько у них никогда не было.</p> <p>Никогда раньше христианин не имел в своем распоряжении христианские радиостанции.</p> <p>Никогда не распространялось столько христианских и духовных книг (не богословских), которые приносят пользу в каждодневной жизни.</p> <p>Никогда мы не имели на вооружении столько вещей. Не было столько кассет, чтобы человек мог слушать что-то духовное, получить совет.</p> <p>Дьявол вооружил своих, а благой Бог вооружил своих. У нас есть все, чтобы спастись. И самое главное – мы имеем Таинства Церкви.</p> <p>Не отделяйтесь от своего прихода. Не отделяйтесь от епитрахили священника. Со всем тем, что мы имеем, у нас нет оправдания, если мы отправимся в ад.</p> <p>Только наша лень приведет нас в ад, ничто другое. Один отец сказал, что со всем, что мы имеем, легче попасть в рай, чем в ад. Нужно больше потрудиться, чтобы попасть в ад, в рай попасть легче.</p> <p>Все зависит от нашего ума. Дьявол имеет столько силы, сколько мы ему даем. Почему с одними он может делать что угодно, а с другими нет?</p> <p>Почему мудрецы вроде того, о котором я рассказал выше, могут говорить такие глупости, что весь мир над ними смеется, а они не понимают и говорят: ”</p> <p>Хотим основать церкви, хотим Вселенские соборы”? И все смеются, а они не понимают.</p> <p>Один старец со Святой Горы сказал: “В горнице</p>
--	--

υπερών εσυνάχθησαν οι Απόστολοι και εδέχθησαν την επέλευση του Παναγίου Πνεύματος”.

Λέει η Αγία Γραφή ότι οι Απόστολοι πριν την Ανάληψη του Χριστού ήταν μαζεμένοι στο υπερών. Το υπερών ήταν το πιο ψηλό μέρος ενός σπιτιού. Πώς λέμε το ρετιρέ; Το πιο ψηλό μέρος ενός σπιτιού είναι το υπερών.

Και λέει ο γέροντας εδώ: “Εις το υπερώ αυτό το πνευματικό που λέγεται νους, (ο νους μας είναι στο πιο ψηλό σημείο του σώματος). Εκεί όπως μαζεύθηκαν οι απόστολοι στο πιο ψηλό σημείο του σπιτιού και δέχθηκαν το Άγιο Πνεύμα, εδώ σε αυτό το υπερώ και μεις, (που λέγεται νους και έχει την εικόνα του μεγάλου νου), εκεί δεχόμεθα και εμείς την χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Από εδώ εξαρτάται η ζωή και ο θάνατος, ο Παράδεισος και η κόλαση, η αφετηρία προς τα πάνω ή προς τα κάτω. Ιερό εργαστήριο να καταστήσουμε τον νου. Από εδώ ξεκινούν όλα.

Να λέμε μια προσευχή που αναφέρεται για την Παναγία μας στην θεια μετάληψη: “Παναγία Δέσποινα το φως της εσκοτισμένης μου ψυχής” λέει αρκετά και λέει: “και δως ανάκλησιν εν ταις αιχμαλωσίαις των λογισμών μου” να ξαναμαζεύω πάλι τους λογισμούς μου, που μου τους αιχμαλωτίζει ο διάβολος.

Λέει ο Απόστολος Παύλος: “Το λοιπόν αδελφοί, όσα εστίν αληθή, όσα είναι αληθινά, όσα σεμνά, όσα δίκαια, όσα αγνά, ητις αρετή, όσα ενάρετα, ταύτα λογίζεσθε, αυτά να σκέφτεσθε”. Και να πούμε μαζί με τον ψαλμωδό: “και πνεύματι ηγεμονικώ στήριξόν με”.

Αμήν! Να εύχεσθε.

π. Νίκων:

Αν κάποιος θέλει να ρωτήσει κάτι μετά χαράς.

Τα πράγματα είναι απλά. Όπως άλλοι τα καταφέρανε μπορούμε και εμείς.

Από το κοινό: Κάθε λογισμό, το “Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με” πιάνει αν κάνεις τον σταυρό σου και το πεις αυτό από μέσα σου; Πιάνει; τα σκορπάει όλα;

π. Νίκων:

Ναι, εξαρτάται. Ότι είναι ένα όπλο, δεν είναι απλό όπλο. Το Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησέ με, δεν είναι απλώς όπλο εναντίον του διαβόλου.

собрались апостолы и приняли Пресвятого Духа”.

В Священном Писании говорится, что после Вознесения Христова апостолы собрались в одной горнице. Горница – это самая высокая часть дома. “В той духовной горнице, которая называется умом (ум находится в самой высокой части тела), мы принимаем благодать Святого Духа подобно апостолам, которые, собравшись в самой высокой части дома, приняли Духа Святого”.

От ума зависят жизнь и смерть, рай и ад, это отправная точка нашего движения вверх или вниз. Давайте сделаем свой ум священной мастерской.

Давайте творить молитву Пресвятой Богородице после Святого Причастия: ”Пресвятая Владычица, свет моей помраченной души... призови меня, когда будут пленяемы мои помыслы”.

Святой апостол Павел сказал: ”Наконец, братия мои, что только истинно, что честно, что справедливо, что чисто, что любезно, что достославно, что только добродетель и похвала, о том помышляйте” (Фил. 4:8). А мы скажем вместе с Псалмопевцем: ”Духом владычественным утверди меня” (Пс. 50:14). Аминь! Молитесь!
Святогорец Никон

Журнал “Светъ”, № 3/2011

Προσέξτε, είναι πυρηνική βόμβα. Τινάζει τον διάβολο, τον εξαφανίζει. Είναι μια τρομερά συμπυκνωμένη, είναι μια τρομερά δυνατή ευχή.

Μέσα της κλείνει όλες τις προσευχές, ξέρετε γιατί;